

Α. Ο. Α. Ο.

ΤΙΜΑΤΑΙ Δ. 15

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ Δ. 15

ΑΘΗΝΑΙ, ΚΥΡΙΑΚΗ 23 'Απριλίου 1906

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 124—21

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΣΤΟΥ ΚΡΕΑΤΟΣ

"Όσον το δυνατόν συντομώτερον επιθυμώ να εκθέσω ενταύθα το μέρος το οποίον έλαβα εις το ζήτημα αυτό, το οποίον συνετάραξε τόσον βαθύς την κοινήν γνώμην, προσεκάλεσε τόσας συζητήσεις και αντιρρήσεις εις τας εφημερίδας των δύο Κόσμων, ατινες επληρώθησαν επί ημερας ολοκληρους εξ ειδήσεων και πληροφοριών εσφαλμένων και ανακριβών.

"Ίδου λοιπόν περὶ τίνας πρόκειται. 'Ο Τζών Ουίλσον Μάκνετζ εκ Ρότερδαμ τῆς κομητείας Σέμουγκ τῆς Νέας Υόρκης, ἀποθανών πρὸ πολλοῦ χρόνου, ἔκαμε τὴν 10 'Οκτωβρίου 1861 συμβόλαιον μετὰ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν προμηθεύσιν εἰς τὸν στρατηγὸν Σέρμαν τριάνοντα βαρέλλια κρέατος βοείου παστοῦ.

"Ἐχει καλῶς.

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Μάκνετζ ἀνεχώρησε πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ στρατηγικοῦ Σέρμαν μετὰ τὸ παστὸ κρέας. Ἀλλ' ἅμα ἐφθασεν εἰς τὴν Βισιγκατώνα, ὁ Σέρμαν εἶχε ἤδη ἀφῆσθαι τὴν πόλιν ταύτην καὶ εἶχε μεταβῆ εἰς Μαναχάς. 'Ο Σέρμαν ἐπῆρε τὸ κρέας τοῦ καὶ μετέβη εἰς Μαναχάς, ἀλλ' ἔβασεν ἀργά. Τὸν ἠκολούθησαν εἰς Νιού-ἔντλ, καὶ ἀπὸ τοῦ Νιού-ἔντλ εἰς Καπανούγκκα καὶ ἀπὸ τῆν Καπανούγκκα εἰς Ἀτλαντά, ἀλλὰ ὡς εἶπε κατὰ τὴν φθίαση ποτέ. Εἰς Ἀτλαντά ἐπανέλαβε τὴν πορείαν τοῦ καὶ κατεδίωξε τὸν Σέρμαν πρὸς τὴν θάλασσαν. Ἐφθασεν ὁμοίως καὶ πάλιν ἀργά· ἀλλὰ μάθων ὅτι ὁ Σέρμαν ἐπεβίβασθαι τὸ πλοῖον «Πόλις τῶν Κουακέων» διὰ τὴν κάμη μίαν ἐκδομήν εἰς τὴν Ἀγίαν Γίν, ἔκαμε πάλιν διὰ τὴν Βηρυττόν, ἐλπίζων νὰ προσπεράσῃ τὸ ἄλλο πλοῖον. Φθάσας μετὰ τὸ παστὸν τοῦ κρέας εἰς Ἱερουσαλήμ, ἔμαθεν ὅτι ὁ Σέρμαν δὲν εἶχεν ἐπιβιβάσθαι τοῦ πλοίου «Πόλις τῶν Κουακέων» ἀλλ' ὅτι εἶχεν ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ μεσόγεια τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὴν κτυπήσιν τοῦ Ἐυβοσδεύμενος Ἰνδοῦ.

"Ἐπέστρεψε λοιπὸν ὁ Μάκνετζ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἀνεχώρησεν ἀμέσως εἰς τὰ ἐνδόχεια. Μετὰ ἐξήκοντα ἡμερῶν ἐπίπονον ταξίδιον διὰ μέσου ἐρήμων καὶ ὄρεων, ἐνῶ εὐρίσκειτο μόλις τέσσαρα μίλια μακρὰν τοῦ στρατοπέδου τοῦ Σέρμαν ἐκτυπήθη ἀπὸ ἐνός τομαχοῦ (τὸ φοβερὸν αὐτὸ ὄπλον τῶν Ἰνδῶν) καὶ ἐγκυμώθη ὑπὸ τῶν Ἐυβοσδεύμενος Ἰνδῶν, οἱ ἕποιοι δὲν τὸν ἄφησαν ἀπὸ τὴν προμήθειαν τοῦ παστοῦ κρέατος παρὰ μόνον ἓνα βαρῆλι. 'Ο στρατὸς τοῦ Σέρμαν τὸν συνήνησε καὶ ἔλαβε τὸ κρέας αὐτὸ, τοιοῦτοστέπως δὲ ὁ ἀκούραστος αὐτὸς Μάκνετζ, εἰς τὴν σειρήν τῶν θανάτου τοῦ καθώρθησε νὰ ἐκπληρώσῃ ἐν μερῇ τοῦ θύου τοῦ συμβολαίου. Διὰ τῆς διαθήκης του, ἥτις ἐγράφητο ἡμέραν παρ' ἡμέραν, ἄφηνεν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Βαρλολαίου Οὐίλσον τὰ δικαιώματα ἐκ τοῦ συμβολαίου. Ὑπηγήρυνε δὲ τὴν ἐξῆς σημείωσιν καὶ ἀπέθανεν.

"Ἡ Κυβέρνησις τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν, ὀφείλει εἰς τὸν Ἰωάννην Οὐίλσον Μάκνετζ, ἐκ Νέας Υερσείας, ἀποθνήσκοντα, διὰ 30 βαρέλλια παστοῦ βοείου κρέατος:

πρὸς 100 δολ. τὸ βαρῆλλι	δολ.	3,000
Ἐξόδα ταξιδ. καὶ μεταφορῶς »		14,000

Τὸ ὅλον δολ. 17,000

'Ο Βαρθελεμῦ ἀπέθανεν, ἀφῆσας τὰ δικαιώματά του εἰς τὸν Μάρτιν, ἵσως ἐπροσπάθησε νὰ πληρωθῇ ἐκ μέρους τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀπέθανε προσηύτως κατὰ τὴν πληρωθῆ, μετέβησας δὲ τὰ δικαιώματά του εἰς τὸν Μπάρερ Ἄλλεν, ὅστις ἔκαμε τὰ αὐτὰ διαθήματα καὶ ἀπέθανεν.

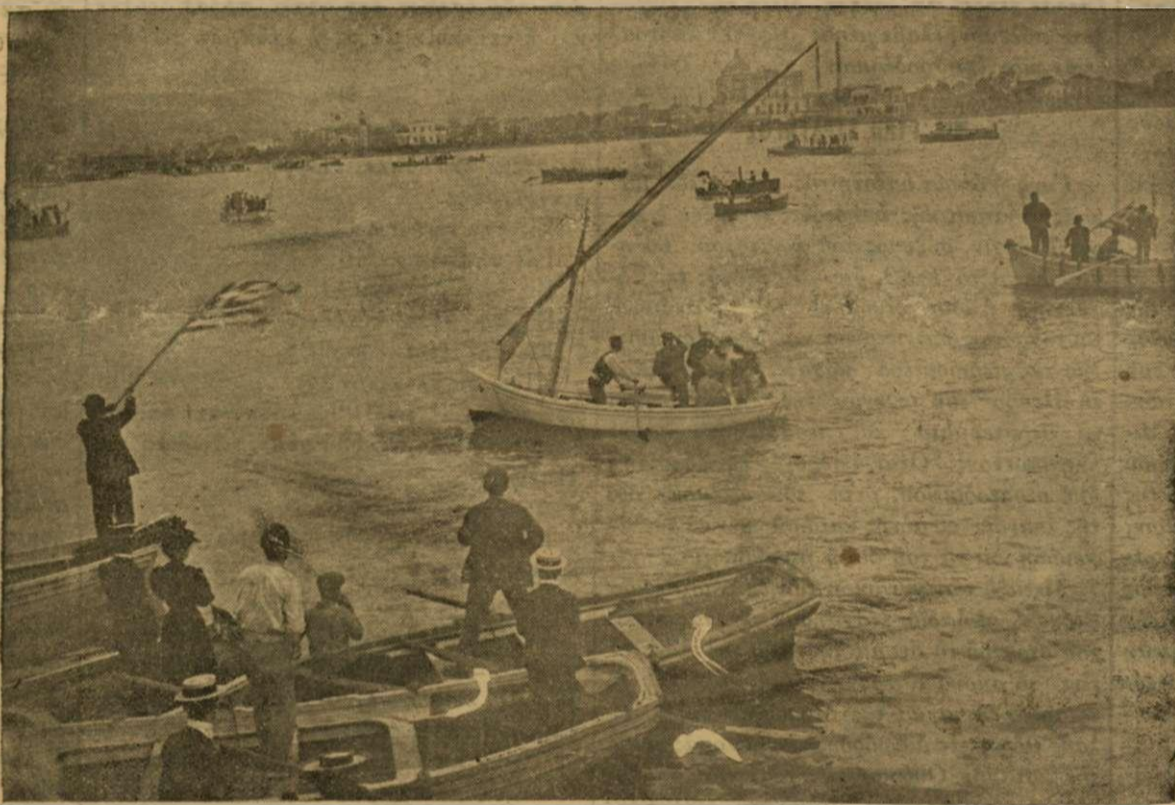
'Ο Μπάρερ ἀφῆσε τὴν κληρονομίαν αὐτὴν εἰς τὸν Ρόγκερς, ὅστις καθώρθησε νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ γραφείου τοῦ ἐνάτου εἰσηγητοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ἀλλ' ὁ θάνατος, ὁ μέγας διακανονιστῆς τῶν ἀνθρωπίνων υποθέσεων, ἐπέληθεν ἀπρόσκλητος καὶ διεκανόνισε τὴν μετὰ τοῦ Ρόγκερς ἐκ-

κρητὴ λογαριασμοῦ, ὡς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν νὰ διακανονίσῃ καὶ αὐτὸς, πρὶν τὸν μετὰ τοῦ Δημοσίου Λογιστηρίου.

'Ο Λογιστὴς τοῦ παστοῦ βοείου κρέατος περιήλθεν εἰς κάποιον συγγενὴ τοῦ Ρόγκερς ἀπὸ τὸ Κοανεκτικούτ, ὀνόματι Βανζάνος Χόπκινς, ὅστις ἐξῆσε τέσσαρας ἑβδομάδας καὶ δύο ἡμέρας νικῆσας τὸ σκόρ τοῦ χρόνου. Ἄν ἐξῆ ἀκόμη εἰκοσιτέσσαρας ὥρας θὰ ἐγένετο δεκτὸς ἀπὸ τὸν δωδέκατον εἰσηγητὴν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου. Διὰ τῆς διαθήκης του ἄφησε τὸν ἐκεῖν ἄλλοιολογισμὸν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Ὁ Γκαί-Γκαί Τζόνσον, εἰς τὸν ὁποῖον ἐπέφερε οὕτως μεγάλην κακοτυγλίαν. Αἱ τελευταῖαι τοῦ λέξεις ἦσαν:

— Μὴ κλαῖτε, ἀποθνήσκω εὐχαριστήμενος. Καὶ ἔλεγε τὴν ἀλήθειαν ὀδυνηρῶς. Ἐπὶ ἄλλοι ἐκληρονόμου αὐτὸν τὸν λογαριασμὸν καὶ ἀπέθανεν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. Κατέληξεν ἐπὶ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΑΓΩΝ ΛΕΜΒΟΔΡΟΜΙΑΣ

"Ἡ εἰσὸδος εἰς τὸν λιμένα τοῦ Ν. Φαλῆρου τῆς λέμβου τῆς θωρακοβάριδος "Ὀλύμπια" νικητριας εἰς τὸ ἀγώνισμα ταχύτητας καὶ ἀνερχοῦς 3000 μέτρων.

τελοῦς εἰς χεῖρας μου τὸν ἐκληρονόμου ἀπὸ ἑνα συγγενῆ, ὅστις ὀνομάζετο Βηθλιέμ Χούμπαδ, ἢ Ἰνδιάνος. Μοῦ ἐδείκνυε πάντοτε ἔχθραν, ἀλλὰ τας τελευταίας ἡμέρας με ἐκάλεσε πλῆσιόν του, ἐσημφιστάμενος καί... μοῦ ἐκληροδότησεν τὸν λογαριασμὸν τοῦ παστοῦ βοείου κρέατος! Χαῖρην τὸν λογαριασμὸν καὶ τὴν σημείωσιν τῶν ἐξόδων τοῦ μακαρίτου Μάκνετζ καὶ πηγαίω κατ' εὐθείαν εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν.

— Κύριε—μοῦ λέγετε—τὴν ἀγαπήσατε; — Ἐξομολογεῖται—ἀπαντῶ ἐγὼ—τὴν 10 'Οκτωβρίου τοῦ 1861, ὁ Τζῶν Οὐίλσον Μάκνετζ ἀπὸ τὸ Ρότερδαμ, τῆς Κομητείας Σέμανγκ τῆς Νέας Υερσείας, ἀποθανὼν ἤδη, εἶχε συνάψῃ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμβόλαιον διὰ τὴν προμηθεύσιν εἰς τὸν στρατηγὸν Σέρμαν 30 βαρέλλια βοείου παστοῦ κρέατος...

Μὲ διέκοψεν ἀμέσως καὶ μετὰ πολλὴν εὐγένειαν μὲ ἀποπέμπε. Τὴν ἐπομένῃ πηγαίω μετὰ εὖρω τὸν Γενικὸν Λογιστὴν τῆς Ἐπικρατείας.

— Καὶ λοιπὸν, κύριε; μὲ ἐρωτᾷ.

— Βασιλικὴ Ὑψηλότης!—ἀπαντῶ. Τὴν 10 'Οκτωβρίου 1861, ὁ Τζῶν Οὐίλσον Μάκνετζ ἀπὸ τὸ Ρότερδαμ τῆς κομητείας Σέμανγκ τῆς Νέας Υερσείας, ἀποθανὼν ἤδη, εἶχε συνάψῃ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμβόλαιον διὰ τὴν προμηθεύσιν εἰς τὸν στρατηγὸν Σέρμαν τριάνοντα βαρέλλια παστοῦ κρέατος...

— Φθάνει τώρα, φθάνει! τὸ γραφεῖον αὐτὸ δὲν ἔχει καμμίαν σχέσηιν μετὰ τῆς προμηθείας παστοῦ βοείου κρέατος. Μὲ γαϊσετᾷ καὶ με ἀποπέμπε. Σκέπτομαι ἐπὶ πολὺ καὶ ἀποφασίζω τὴν ἀλλήν ἡμέραν νὰ παρουσιασθῶ εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν, ὁ ὁποῖος ἀμέσως λέγει:

— Ὁμιλήσατε κύριε καὶ παρακαλῶ νὰ ἴσθαι σύντομος.

— Αὐτοκρατορικὴ Ὑψηλότης!—ἤρξατο—τὴν 10 'Οκτωβρίου 1861 ὁ Τζῶν Οὐίλσον Μάκνετζ ἐκ Ρότερδαμ, τῆς κομητείας Σέμουγκ τῆς Νέας Υερσείας, ἀποθανὼν ἤδη, εἶχε συνάψῃ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως συμβόλαιον διὰ τὴν προμηθεύσιν 30 βαρέλλιον κρέατος παστοῦ εἰς τὸν στρατηγὸν Σέρμαν...

Αὐτὸ μόνον μὲ ἄφησε νὰ εἰπῶ. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν δὲν ἔχει καμμίαν σχέσηιν μετὰ τὸν βόλιον προμηθείας κρέατος οἰουδήποτε στρατηγικοῦ Σέρμαν.

Τότε ἀοίστως ἐνόησα ὅτι μοῦ ἔκαμνον δυσκαλίαν διὰ τὴν μὴ με πληρώσουν. Τὴν ἐπομένῃ πηγαίω εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ἀλλὰ καὶ ἐκεῖθεν μὲ ἀπέπεμψαν.

— Φύγετε, παρακαλῶ, πάστε τὸ κακότυγο

να ἀποταθῶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν Πηγαίω ἔχει. Περιμένω δύο ὥρας καὶ ἡμίσειαν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον καὶ τέλος γίνονται δεκτοὶ ἀπὸ τὸν ἀπρωτὸν λόγον τοῦ Θεσσαυροφυλακειῶ.

— Εὐγενέστατε καὶ ἐνδοξότατε κύριε, τὴν 10 'Οκτωβρίου 1861, ὁ Τζῶν Οὐίλσον Μάκνετζ... — Τὸ ξεῦρω, τὸ ξεῦρω, κύριε. Σὺς γνωρίζω. Πηγαίνετε νὰ εὐρήσῃτε τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Πηγαίω καὶ ἔκεινος μὲ παραπέμπε εἰς τὸν πρῶτον εἰσηγητὴν τοῦ τμήματος τῆς προμηθείας τοῦ παστοῦ κρέατος. Ἡ ὑπόθεσις ἀρτίζει νὰ εἰσεργασθῶ εἰς τὸν δρόμον τῆς. 'Ο ἐλεγχτὴς ἀνασκαλεῖται εἰς τὰ κατὰ στίχά του καὶ εἰς ἕνα σωρὸν ἐγγράφων σκοπισμένων ἐδῶ-ἐκεῖ ἀλλὰ μὴτὴν, δὲν καταρθώνει νὰ ἀνεύρῃ ἀντίγραφον τοῦ συμβολαίου. Πηγαίω εἰς τὸν δεῦτερον ελεγκτὴν, ἔπειτα εἰς τὸν τρίτον, εἰς τὸν τέταρτον... ἀλλ' εἰς μὴτὴν' τὸ ἐγγράφον ἀδύνατον νὰ ἀνευρεθῇ.

Τὴν ἐπομένῃ ἑβδομάδα πηγαίω εἰς τὸ γραφεῖον τῶν αἰτήσεων, τὴν τρίτην ἑβδομάδα εἰς τὸ γραφεῖον τῶν ἀζητητῶν λογαριασμῶν, τὴν τετάρτην εἰς τὸ γραφεῖον τῶν παραγεγραμμένων λογαριασμῶν. Εἰσβάλλω ἔπειτα εἰς τὸ κεντρικὸν γραφεῖον τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. 'Ο Διευθυντῆς εἶπε ἀπάντων, ὁ δὲ γραμματεὺς του μὲ εἰσάγει εἰς μίαν ἀψοῦσαν, ὅπου εὐρίσκονται ἐξ ἕνα ἑκατομμυρίων ἑξ ἑκατομμυρίων καὶ δύο-τοεὶς ὑπάλλληλοι ἀναγιγνωσκοντες ἐφημερίδας. Ἡ εἰσὸδος μου δὲν τοὺς ἐνοχλεῖ διόλου. Ἐξακολουσοῦν νὰ ἀναγιγνωσκον. Ἀπευθύνομαι εἰς ἕνα ὑπάλλληλον βυθισμένον εἰς τὴν ἀνάγνωσιν:

— Ἐντιμώτατε κατεργαγῆ! ποῦ εἶνε ὁ Πεδιάγ;

— Κύριε!—μοῦ ἀπαντᾷ ξερὰ-ξερὰ—ἂν θέλετε νὰ ὁμιλήσῃτε εἰς τὸν διευθυντὴν σὰς πληροφοροῦ ὅτι λείπει.

— Καὶ δὲν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ γραφεῖόν μου; 'Ο νεανίας μὲ παρετήρησεν ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ ἐπανέλαβε τὴν ἐμβριθὴν τῶν ἀναγνοστων. Περιμένω. Ὄταν ἐφθασεν εἰς τὸ τέλος τῆς ἐφημερίδος, εσῆκωσε τὰ μάτια του μὲ πασατρεῖ καὶ μὲ ἔρωτᾷ τί θέλω.

— Ἐρέτησε καὶ σεβαστὴ βλοῦκα, τὴν 10 'Οκτωβρίου 18... —

Μὲ διακόπτει:

— Εἶσθε ὁ ἀνθρώπος μετὰ τὸ συμβόλαιον τοῦ παστοῦ κρέατος. Δώσατέ μου τὰ χαρτὰ σας.

Τὰ ἐξέταξε καὶ κατόπιν μοῦ λέγει ὅτι μένει νὰ συμπληρωθῇ ἓνα τύπος!

— Ἡδὺ εἶνε αὐτὸς ὁ Τζῶν Οὐίλσον Μάκνετζ;

— Ἀπέθανεν.

— Πῶ;

— Ἐπροσεύθη.

— Πῶς;

— Μὲ κτύπημα τομαχοῦ.

— Ποῖος τὸν ἐφόνευσε;

— Ἐνας Ἰνδός, φυσικῶς, ἀλλ' ἔβεβαία ὁ Πρόεδρος Φιλειρηνητικῆς Ἐταιρίας.

— Τὸ ὄνομα τοῦ Ἰνδοῦ;

— Τὸ ὄνομά του; Καὶ πῶς θέλετε νὰ τὸ ξεῦρω ἐγὼ;

— Πρέπει νὰ ἔγερτε τὸ ὄνομα τοῦ φονέως.

Ποῖος ἦτο παρὼν εἰς τὸν θάνατόν του;

— Δὲν τὸ γνωρίζω.

— Δὲν εἶσασθε λοιπὸν σὺς ἐκεῖ;

— Ὅχι, ὅπως μὲ βλέπετε καὶ σὺς βλέπω.

— Τότε πῶς ἠμποροῦσα νὰ βεβαιώσῃτε ὅτι ὁ Μάκνετζ εἶναι πεθασμένος; Χριστὰς ζῶντας ἀποδείξετε.

Ἐφέρατε μαζί σας τὸν Ἰνδόν;

— Ὅχι!...

— Κακά. Ἐπρέπει νὰ τὸν φέρετε ἐδῶ. Ἐγχετε τοῦλάχιστον τὸ Τομαχοῦ;

— Οὔτε κατ' ἰδεῶν.

— Πολὺ κακά. Πρέπει νὰ παρουσιάσῃτε τὸν Ἰνδόν καὶ τὸ ὄπλον του. Καὶ ἀφοῦ πιστοποιηθῇ ὁ θάνατός του, ἠμποροῦσα τότε νὰ ἀποταθῆ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν αἰτήσεων. Τότε μόνον ἴσως ἢ σημειώσις σας θὰ ληρθῇ ὑπὸ ἐξοψιν καὶ τὰ παιδιὰ σας, ἂν ἔχετε παιδιὰ καὶ ἂν θὰ ζήσουν πολλὰ χρόνια θὰ ἠμποροῦσαν νὰ λάθουν τὸ χεῖρμα. . . .

Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ ὁ θάνατος πρὸ παντός! Ἐν τούτοις πρέπει νὰ λάθῃτε ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις πολὺ δύσκολα θὰ θελῆσῃ τὰ πληρωθῆ τὰ ἔξοδα ταξιδίου καὶ μεταφορῶς, τὰ ὅποια εἶχε κάμη ὁ κακότυπος ἐκεῖνος Μάκνετζ. . . . Ἴσως τὸ πολὺ-πολὺ νὰ σὰς πληρωθῇ τὴν ἀξίαν τοῦ βαρέλλιου, τὸ ὁποῖον περιήλθεν εἰς χεῖρας τῶν στρα-

αὐτὸ συμβόλαιον ἀπ' ἐδῶ. Ξεῦρω περὶ τίνας πρόκειται, ἤκουσα νὰ γίνετα λόγος περὶ τῆς υποθέσεώς σας. Ἀλλὰ τὸ ὑπουργεῖον ἐδῶ δὲν εἶναι νὰ κάμη διὰ τοιαῦτας ἐκκρεμείας υποθέσεις. Ἐξέργουμαι πολὺ θυμωμένος.

— Ὁ δὲ πᾶν εἰς ὅλα τὰ ὑπουργεῖα, εἰς ὅλα τὰ τμήματα, εἰς ὅλα τὰ ἀνώτερα γραφεῖα τῶν Πολιτειῶν, μέχρις ὅπου πληρωθῇ ὁ λογαριασμός. . . ἢ θὰ ἀποθάνῃ ὅπως οἱ προκρίτοί μου!—τὸ δεκάκιζον εἰς τὴν καρδίαν μου! καὶ ἀρξίω ἀπὸ τὸν γενικὸν διευθυντὴν τῶν ταχυδρομείων, περῶ ἐπειτα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ ἐπ' ἐκεῖ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤτο εἰς τὴν ἀναλύσιν καὶ νὰ διεξαγάγῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ παστοῦ κρέατος.

Πηγαίω μετὰ ταῦτα εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ γραφείου τῆς εὐρεσιτηγίας.

— Ἐξομολογεῖται—ἤρξατο—τὴν 10 'Οκτωβρίου 1861... —

— Νὰ πάγῃ ὁ διάβολος! Ἐδῶ τῶρα καὶ τὸ κατασκαμένο τὸ συμβόλαιόν σου! Τὰ συμβόλαια διὰ τὴν προμήθειαν εἰς τὸν στρατὸν κρέατος παστοῦ δὲν ἀποβλέπουσι ἡμᾶς, ἀγαπητὲ κύριε!

— Ποῦ καλὰ! Ἀλλὰ κάποιοι βέβαια πρᾶπει νὰ μοῦ πληρώσῃ τὸν λογαριασμὸν αὐτόν. Θέλω νὰ πληρωθῶ. Θὰ ἤθελα μάλιστα νὰ σφραγίσω ὅλα αὐτὰ τὰ χαρτὰ...

— Κύριε!

— Εἶναι περιττὸν νὰ συζητῆτε. Τὸ γραφεῖον πρέπει νὰ ἐξοφλήσῃ αὐτὸν τὸν λογαριασμὸν τοῦ παστοῦ κρέατος...

Ἐπακολουθεῖ ζωντὰ φιλονεικία καὶ φυσικὰ ὑπερισχυσοῦν εἰς τὸ πῶς τὸ γραφεῖον τῆς Εὐρεσιτηγίας, ἀλλὰ τέλος πάντων καθώρθησα καὶ ἐγὼ νὰ μάθω ὅτι διὰ τὸν λογαριασμὸν αὐτὸν ἐπρεπε

τιωτών του Σέρμαν. Αν κατορθώσετε να λάβη ψήφον ευνόικη από το Κογκρέσσο.
— Πώς; Δέν μου όφείλονται λοιπόν παρά μόνον εκατόν δολάρια. Έπειτα από τόσα ταξείδια είς την Εύρώπην, την Άσίαν και την Αφρικήν! Άλλά διατί ό πρώτος έλεγκτής επί των παστών κρεάτων δέν μου έλεγεν εύθυσ έξ αρχής;
— Διότι δέν εγνωρίζεν ακριβώς τί εζητούσατε.
— Καί διατί δέν μου τώ έλεγεν ό δεύτερος, ό τρίτος, ό τέταρτος. . . . και όλοι προς όσους έπετάθη;

— Διότι κανείς δέν εγνωρίζει τίποτε. Το πέν εδώ κινείται μηχανικώς με μικρούς τροχούς. Πρέπει να βρήςτε τον τροχόν διά να κινήσετε και ή δουλειά σας γίνεται. Είναι ό μόνος τρόπος. Έδώ όλα είναι κανονισμένα, βάνουν όλα κανονικά, βραδύτατα και ασφαλίστατα.
— Είναι ό θάνατος, όστις ασφαλώς έρχεται είς εκείνους που θά είχαν τώ άτύχημα να απευθυνθούσαν εδώ! Ένόησα, θάνατε! . . . Νέε μου, σάς άρέσει εκείνη ή νέα εκεί κάτω που έχει τά μάτια τόσον ήραία και την πέννα στό αυτί της όπως... Τό έμπνευστα την αγαπάτε, θά ήθέλατε να την πάρετε γυναίκα, άλλα δέν μπορείτε γιατί είσθε πτωχός. . . . Λοιπόν δώστέ μου τώ χέρι σας πάρατε αυτό τό συμβόλαιον, χάρισμά σας όλος ό λογαριασμός κι' εστé εύτυχός. Σας δίδω την εύχην μου!

Τού ή ιστορία του παστού κρέατος, ή όποία εκάμε τόσον θόρυβον. Γνωρίζω ότι ό υπάλληλος εκείνος είς τόν όποιον έχάρισα τό συμβόλαιον άπέθανεν, ό δυστυχής, δέν γνωρίζω έν τούτοις τό τέλος του περιφήμου αυτού εγγράφου.
ΜΑΡΚ ΤΟΥΑΙΝ

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΩΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ

Αί παράδοξις, αί όποία υπάρχουν επί των γυναικών στρατιωτών είνε πολλάί, καίτοι ή ιστορία δέν άναφέρει πολλάς τούτων. Αγόμεναι αύται εκ διαφόρων άφορμών ως επί παραδείγματι από αγάπην προς τους συζύγους ή τούς μησητήρας των, οι όποιοι μετέβαινον είς τόν πόλεμον, ή από καθαρόν πατριωτισμόν, πολλά γυναίκες συνεμεροίθησασε ήρωϊκώς πολλούς κόπους και πολλούς κινδύνους. Καί επειδή συνήθως αύται εκούπιοντο υπό ψευδώνυμα, διέφυγον ως επί τό πολύ του ιστορικού τήν γραφίδα.
Τό στάδιον τής Έλénης Σμόλκο, άποκληθείσης α' Αμαζόνος των Κοζάκων, ή όποία κατά τόν Ρωσοϊαπωνικόν πόλεμον εκομίσθη είς τό στρατιωτικόν νοσοκομείον του Μουκδέν προσείλκυσε την προσοχήν τού κόσμου επί των γυναικών των πολεμιστών.
Έφερην ή ήρωϊκή αυτή γυνή τό όνομα Μιχαήλ Νικολάεβιτς. Ήτο θυγάτηρ εμπόρου εκ Βλαδιβοστόκ και παρά τής τροφού της εδιδάχθη τών γλωσσών των Μανισουρίων, εις τό κατάστημα δέ του πατρός της έμαθε μερικά Κινεζικά. Ως επί τό πολύ έζη εκτός τής οικίας, αγαπάσα την ιππασίαν και την σκοποβολήν. Δεκαοκτώ έτών προσελήθη διερμηγνές και άπεσπάρθη είς τά στρατεύματα των συνόρων. Ως νοσοκόμος προσελήθη άργότερον υπό τού Ρωσοϊκού σώματος, τό όποιον μετά των λοιπών Έθροπαϊκών σωμάτων κατέλαβε τό Πεκίνον. Όταν έξεστράφη ό Ρωσοϊαπωνικός πόλεμος, μετέβη είς τό μέτωπον πάλιν ως διερμηγνές και επέδειξε πολλάκις τό θάρρος της. Τώρα άνήκει είς την σωματοφυλακήν του Τσάρου.

ΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ «ΦΡΑΝΚ ΤΟΜΨΟΝ»

Μία γυνή κρυπτομένη υπό άνδρικών ενδυμα είπ ετη έπολέμησε μετά του Αμερικανικού στρατού. Όλοι την εγνωρίζον ως Φράνκ Τόμψον και μόνον μετά πάροδον έτών εγνωσθη τό φιλόν της. Διατέλεσεν άργελοπόρος του στρατηγού Πώ και μετεβίβαζεν έγγραφα, πολλάκις διασχίζουσα τάς έχθρικός τάξεις. Μίαν ήμέραν άπολώσθη, ουδείς την είχε ιδεί, ουδείς είχε άκούσει τό ελάχιστον περί αυτής. Έν μόνον συμπέρασμα ύπήρχεν. Ότι έλιποτάκτησεν.
Αργότερον ή γυνή αυτή εζηήτησεν είς τόν Φλίπ, δι' ένφ τό σύνταγμα εύρίσκειτο είς Κεντούκη, ήσθένησε και μετεκομίσθη είς τό νοσοκομείον. Ήξήτησεν άδειαν άπουσίας, ή ό όια δέν τής εδόθη, δι' ό και έδραπέτευσεν άναχωρήσασα είς την πολιτείαν Όχάιο.
Συνέγραψε βιβλίον υπό τόν τίτλον «Νοσοκόμος και Κατάσκοπος», μεταχειρισθείσα τά εκ τούτου κέρδη της υπέρ των πληγωμένων στρατιωτών. Αργότερον ύπανδρεύθη. Μετά πολλά έτη τή εδόθη σύνταξις και έγινετο δεκτή είς την μεγάλην στρατιάν τής Δημοκρατίας. Τφ 1898 άπέθανε.
Μία γραφική μορφή κατά τόν Αμερικανικόν εμφύλιον πόλεμον ήτο και ή Πορθέα

Βελασκές, νεάνις εκ Κούβας ή όποία εγκατέλειπε την πατρίδα της και ήνώθη μετά των δυνάμεων των νοτιών Πολιτειών. Ηρ- χισε τό στάδιον αυτής λαβούσα σύζυγον άξιοματικόν τινα και έπολέμησε γενναίως κατά την μάχην του Μπουλ Ράν. Κατόπιν έγινετο κατάσκοπος μεταβαλλομένη ότε μών είς γυναίκα, ότε δέ είς άνδρα, όπως αφή- τουν αί περιστάσεις. Μετά τόν πόλεμον έγινε εοργάτις μεταλλείων και εγκατέστη είς Καλλιφορνία.
Μία άλλη πάλιν, ή «Αιμιλία», τής όποίας τό άληθές όνομα ουδέποτε εγνωσθη, μεταμορφουμένη είς νέον κατετάχθη είς τό σώμα των τυπανιστών ενός συντάγματος του Μί- σσιγκαν. Υπό τόν στρατηγόν Ρόζκραγς έλα- βε μέρος εις πλείστας μάχας χωρίς να πλη- γωθή. Τέλος εις τό Σικουμαούργα έβλήθη υπό σφαίρας και άπέθανε.
Η Παυλίνα Κούσμαν πάλιν διεκοιθή ως στρατιώτης. Ήτο ήθοποιός και έγινετο κατάσκοπος. Μίαν φοράν κατά τόν εμφύλιον Αμερικανικόν πόλεμον, συνελήθη υπό του έχθρου και κατεδικάσθη είς τόν δι' άγχόνης θάνατον, εσώθη δέ έπελθόντος φιλικού σώ- ματος, τό όποιον κατειτόπωσε τόν έχθρόν. Διά την πιστήν ύπηρεσίαν της έλαβε τόν βαθ- μόν ταγματάρχου.
Πιθανώς κατά τόν αυτόν εμφύλιον πόλε- ρον, ουδέμία γυνή έπαιξε τόσον όλοον όσον ή Βοϊδίτς Δάιβρες, ή άποκληθείσα α' Ιρ- λανδεζούλα. Ήγήρξε βιβανδιέρα, νοσοκό- μος, τροφοδότης, χειροτόμος, στρατιώτης και πανταχού επέδειξε μεγίστην ικανότητα και θάρρος και προθυμίαν Ήτο άριστή ιππείτρια και είς μίαν μάχην τρεις ίπποι έπεσαν νεκροί ύπ' αυτήν. Μετά τόν εμφύ- λιον πόλεμον, έλαβε μέρος είς την εκστρα- τείαν των Ερυθροδέρμων.
ΜΙΑ ΓΥΝΗ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
Γυνή ή όποία υπέστη τάς περιπετείας μα- κράς στρατιωτικής ύπηρεσίας υπήρξεν ή κυ- ρία Τούροχ, σύζυγος του στρατηγού Τούρ- χιν. Κατά τό 1862, όταν ό σύζυγός της ή- σθένησε ή ίδια εδιηύνηε τά στρατεύματα ταυτοχρόνως ύπηρετούσα και ως νοσοκόμος. Είς τες περισσότητες μάχας εύρίσκειτο παρά τό πλευρόν του συζύγου της, ενθαυρόνουςα τά στρατεύματα και περιποιουμένη τους πληγωμένους. Όταν ό σύζυγός της εδικάσθη υπό στρατοδικείον, μετά τόν πόλεμον, διά τής ικανότητος αυτής κατώρθησε να τόν ά- θιώσθη και να του δοθη προβίβασις.
Μεταξύ των γυναικών των επαναστατικόν χρόνων, αί όποιαί ετάχθησαν είς τάς τάξεις του στρατού τό όνομα τής Δεβόρας Σάμψον είνε τό σπουδαιότερον. Κατετάχθη είς τό τέτατον σύνταγμα της Μασαχουσέτης. Έ- λαβε μέρος εις διαφόρους συμπλοκάς παρά των ποταμών Ούδσων, εις μίαν των όποιών και έπληρώθη. Μετ' άλλων τό φύλον της άπεκαλύφη ως εκ των πολλών σχέσεων της μετά γυναικών και άργότερον έλαβε σύζυγον τόν Βενιαμίν Γονέτ.
Μεταξύ των άγγλίδων άναφέρεται τό ό- νομα τής Μαρίας Άννας Ζάλμποτ. Έγεν- νήθη αυτή τφ 1778. Όσα τό δέκατον έκτον τέκνον του Λόρδου Ζάλμποτ, ενεπιστευθή είς κηδεμόνα μικρά όδσα. Ένεκα των κα- κών μεταχειρίσεων, εδραπέτευσεν και ενδυ- θείσα άνδρικά ενεγράφη είς τό πεζικόν. Έ- λαβε μέρος εις την εκστρατείαν της Φλαν- δρίας, όπου και έπληρώθη. Ήνα μη ά- ποκαλυφθη τό γένος της επέδυσεν ή ίδια τάς πληγάς της.
Άπέθανεν είς ηλικίαν τριάνοντα έτών.
ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΗΣ
Κατά τό 1745, είς την πόλιν Κόβεντου, ή Άννα Σήλ ενεγράφη στρατιώτης, όπως ετορη τόν σύζυγον της, όστις την είχε εγκα- ταλίπει και έγγραφη είς τόν άγγλικόν στρα- τόν. Μετά νίνα χρόνον ή Άννα έλιποτά- κησε, έπειτα όμως ενεγράφη είς τό ναυτι- κόν και μετέβη είς τας Ανατολικάς Ίνδιás. Έπολέμησε θαλασσώτατα και είς μίαν πο- λιουριάν έλαβε δώδεκα πληγάς. Άνευ βοή- θείας τινος ή ίδια εξήγαγε τά σφαίρας από τό σώμά της. Τέλος μαθούσα ότι ό σύζυγός της είχε καταδικασθη είς θάνατον και ύπο- στη την ποινήν του, έπέστρεψεν είς την Άγ- γλίαν, όπου ώμολόγησε τό γένος της και τή εχορηγήθη σύνταξις.
Περιπετειώδη ζωήν διήλθεν ή κυρία Χρι-

στιανή Αάβις, μία Ίσλανδία, τής όποιás ό σύζυγος είχε μεταβή είς Φλανδοίαν διά στρατιωτικόν ύπηρεσίαν. Η κυρία Αάβις παρόδωκε τά τέκνα της είς μίαν της φίλην, και ενεγράφη είς τόν στρατόν μεταβήσα είς Ύλλανδίαν με την άπόφασιν να ετορη τόν σύζυγον της. Μετά δωδεκαετής περιπε- τείας τόν ετορε, πλην τώρα όστις ήγάπα μίαν Ύλλανδίδα. Τόν άπέσπασεν από αυτήν και φροσέας πάλιν γυναικεία τόν έβοήθησεν είς τό καταχθόνιον έργο, τής ληστεύσεως των επί του πεδίου πιπύοντων. Ό σύζυγός της συνελήθη και έφρονεύθη αυτή δέ ύπανδρεύ- θη δίσ κατόπιν.
Είς τό γηρός της εγκατέστη είς Λουβλί- νον όπου διηύνηε μικρόν παντοπωλείον και εκεί άπέθανεν είς ηλικίαν εκατόν όκτώ έτών.
ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΠΟΙΑ ΚΑΙ ΠΟΣΑ ΕΙΝΑΙ
Έπ' εύκαιρία τής φοβεράς εκρήξεως του Βεζουβίου, μία επισκόπησις των κχθ' όλην την γήν ήφαιστειών δάν θά ήτο άκαιρός και παρόλκουσα. Είνε γνωστόν ότι ή πειστι- κωτέρα θεωρία περί των ήφαιστειακών εκ- ρήξεων είνε ότι ή γη εσωτερικώς ευρί- σκεται είς τετηκνυέν κατάστασιν, οι δέ παραγόμενοι άτμοί εκ των γλιμάδων βαθ- μών θερμοκρασίας επιφέρουν κλονισμόν είς τόν λεπτόν φλοιόν τής γής και ζητούν διε- ζοδον διά των κοατήρων των Ηφαιστειών, διά των όποιών εκχύνεται παρασυρομένη και ή τετηκνυία μάζα, ή λάβα, εκ των εκ- κένων τής γής.
Κατά τας νεωτέρας στατιστικάς τά ή- φαιστεια κχθ' όλην την γήν είνε ως εξής διανεμημένα.
Είς την Ευρώπην 24.
Είς την Άσίαν 46.
Είς την Αφρικήν 11.
Είς την Αμερικήν 114.
Είς την Ωκεανίαν 108.
Ήτοι είς όλον τόν κόσμον υπάρχουν 303 ήφαιστεια, εξ ών 109 εύρίσκονται επί νή- σων, τά δέ λοιπά 194 επί των διαφόρων Ηπειρών.
Κατά τόν γνωστόν ήμίν Φίλιππε, δει- νόν γεωλόγον και γεωγράφου τά ήφαιστεια τής Ευρώπης έχουν εξ' έννενα.
1) Τήν Ίσλανδίαν, με τά ήφαιστεια Έκλιν, Σκάπτα-Γιοκούλ, Σκάπτα-Σίσελ, Έυφιάλλ-Γιοκούλ, Κράμπκ, Κατζλφά- γκ, ήφαιστεια φοβερά, χωρίς να ύπολογή- ση τις τά κατώτερα τιαύτα, τά όποια ά- νελύζουν μόνον κωνούς και ζέον ύδωρ.
2) Τας Άζόρας νήσους, όπου συχνά ά- νερχόντο νησιδικά και πάλιν χάνονται είς τόν ωκεανόν εξ' επανεργείας ήφαιστει- ακής.
3) Τήν Σικελίαν, όπου ή Άίτνα άνκ- κύπτει άπειλητική κατά τής Κατάνης, την όποιαν άλλοτε έθαψε, και όπου τό 1831 είχαν άναφανή ή νήσος Φερδινάνδκ, βυθισθείσα κατόπιν τό 1833.
4) Τας νήσους Αιολίας, όπου τό Στρό- πολι δέν είνε όλιγώτερον έπίφοβον.
5) Τόν Βεζούβιον, έν εκ των μάλλον έ- νεργών ήφαιστειών του κόσμου.
6) Τήν Θήραν, είς τό έλληνικόν Αρχι- πέλαγος, ήτις πολλάκις εσεισθη από σει- σμικάς δονήσεις και ήφαιστιακής εκρήξεως. Είς ταύτα δύναται τις να προσθήσει και τά βελτώδη ήφαιστεια τής Κριμαίας.
Είς την Άσίαν πολλά ήφαιστεια ευρί- σκονται έν εκρήξει είς τά εσωτερικά τής Ηπειρου ταύτης, μακράν πολύ τής θαλάσ- σης, ως τό Πέσιαν είς την Κίνα, τό Τζίμ- πελ είς την Κορδόβαν, τό Ντεμαβέντ είς τό Έλμπουργίς. Συχνότερον συναντώνται φυσικά τά ήφαιστεια παρά την θαλάσσαν και συχνότατα και συνήθιστα είς τάς νήσους και τας Ανατολικάς Ακτάς.
Είς την Αφρικήν δέν είνε πολύ γνω- στά τά ενδότερα, ή μάλλον δέν δυναμέθη να παρακολουθούμεν τά συμβαίνοντα εκ του σύγγυς είς τό εσωτερικόν. Άλλ' αί νήσοι, αί όποια περιβάλλουν αυτήν είνε

πλήρεις ήφαιστειών, ών περιφημότερον εί- ναι τό Λανζερότ.
Είς την Αμερικήν τά ήφαιστεια είνε πολυπληθέστατα και παράγου συχνότατα φοβεράς καταστροφάς, τιαύτας ώστε ή όψις όλη του εδάφους συχνότατα μεταβάλλεται.
Η Ωκεανία τέλος είνε διχοκείς θεχ- τρον φοβερών ήφαιστειακών φαινομένων. Ό- λαί αί πολυπληθείς περί τή νήσοι είνε έ- στική ήφαιστειών, ό δέ Ωκεανός κοχλάζει διχοκείς εξ' άνθημάτων ήφαιστειακών.
Αί ήφαιστειακαί εκρήξεις παράγου επί τής γής πολλάκις περιεγοργάτας αλλήτως και θυμακίας μεταβολάς. Παρά την Νεά- πολιν τό 1538 έξεφύτρωσε νέον όρος, τό κληθέν «Μίντε Νουόβο». Είς τό Μαξικόν τό 1759 μετά διχοκείς σεισμών 50 ήμε- ρών εσχματίσθη μέγα ήφαιστειών, τό τρο- μερόν Γιορούλλο.
Είς την Ίαβαν τό 1772 κατεβυθήσθη μαζί με 40 χωρία τό ήφαιστειών Πακκ- δαγάν.
Η Άσία ιδιαίτέρως υπήρξε τό θεάτρον τισούτων μεταβολών, άπιστέυτων σχεδόν. Η Μάζον θάλασσα συνεκινώνησε με την Μεσόγειον δι' ήφαιστειακής φοβεράς εκρή- ξεως, ήτις ήνωζε διόδον μεταξύ όρεων εξ' 120 χιλιομέτρων. Η Κασπία και ή Όράλ- λη κι μεγαλειότερα λίμναί του κόσμου είν- ναι ήφαιστειογενείς. Αί έρημοί τής Συρίας, τής Αραβίας, τής Περσίας ήσαν άλλοτε πυθμένες τής Θαλάσσης, δι' ήφαιστειακών δέ φαινομένων εξετοπισθη τό θαλάσσιον ύδωρ, αφήσαν είς τόν άμμόδη πυθμένα διάφορα θαλασσόβια όντα, άπολιθωθέντα έν τφ παρόδω των αιώνων.
Περίεργον είνε να εκθεσωμεν ένταυθα και τί έπίστευον οι άρχαίοι περί των ήφαι- στειών.
Ο Πλάτων έπίστευεν, ότι αί εκρήξεις των ήφαιστειών όφείλονται είς τόν Πυρι- φλεγέοντα ποταμόν, όστις ύπογειώς περι- έβρεχεν όλην την σφαίραν τής Γής και έχύ- νετο έπειτα είς τόν Τάξτρον.
Ο Αριστοτέλης θετικώτερος πολύ έπι- στήμων, έπίστευεν ότι αί εκρήξεις όφεί- λονται είς άτμούς, ούτινες συσσωρεύμενοι ύπογειώς ζητούν διεζοδον και διαρρηγνύουν τόν φλοιόν τής γής έν τφ όρη των.
Ο Ίησούτις Κίρκερ, περίφημος ήφαι- στειολόγος, έγγραφε κατά τό 1560 ότι τά ήφαιστειακά φαινόμενα όφείλονται είς τήν τήξιν θείου και άλλων εκτακτων ουσιών είς τά έγκατα τής Γής, ένεκα των ύπο- γείων αδιακόπων ρευμάτων του άέρος, τά όποια επιφέρουν την τήξιν.
Εκ των νεωτέρων του 17ου και 18ου αϊώνος έπιστημόνων ο Δίστερ έφρόνευε ότι αί ήφαιστειακαί εκρήξεις όφείλονται είς τήν τήξιν πυρετικων ούστων είς τά έγκατα τής γής, επίσης δέ και ο Πάλλας. Ο Μπυ- ρών έφρόνευε ότι τά ήφαιστεια δέν είνε παρ ά δίοδοι άγουσαι από του κέντρου τής γής προς την επιφάνειαν αυτής.
ΜΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ
Τά νύγματα μελισσών και σφηκικών, όχι μόνον προκαλοφισί πόρους και οιδήματα, άλλα είνει πολλάκις και επικινδύνα, ως δυ- νάμενα να προκαλέσωσι ποικίλας διατα- ραχάς έν τή γενική λειτουργία του ήμετέ- ρου οργανισμού και των ζώνων, έσθ' ότε και τόν θάνατον των μελισσοδόκτων κλπ. Έλλείπει ιατροφ' ούτινος ή συνδρομή είνε πάντοτε άναγκαία, πλην σπανίων εξαίρε- σεων, ανιστόμεν είς τους υπό μελισσών κλπ. δηχθέντας, ως τοπικην θεραπειαν την άμεσον επί των νυγμάτων επίθεσιν του κοινού μαγειρικού άλατος και επίθε- σιν πανών ευθεθεργμένων εις διαλύσεις ά- σβεστούρου, σουλφιμε ή άραιοφ' φαινικου όξέος, εσωτερικώς δε τίν χρυσίν έμετικόν ή καθαρτικόν και λουτρών θερμών όπως προκληθώ άθρονος εφίδρωσις, προς εκκρι- σιν του όπλητηριου. Ταύτα μών προχείρωσ δύναται να εφαρμόσθ πας τις, άλλα άπα- ραιτήτων είνε να προστρέχωνν εις την ιατρικην συνδρομήν, διότι τά νύγματα ε- στω μιας μελισσής ή σφηκός, προκαλοφισί όχι μόνον σοβαράς διαταράξεις του νευρι- κού συστήματος, άλλα και προσωρινήν πολλάκις στέρησιν τής όράσεως.
Ακέτωρ.
Δύο ντιλετάντιδες ζωγράφοι άναμεταξή τους :
— Πώς άργεί να τελειώσθ αυτή ή εικόνα μου !
Τι να κάμω για να τελειώσθ γλήγορα ;
— Κάμε ότι κανόν και γώ ! Αγάρασε δηλαδή μεγαλειότερα πινάλο.

ΠΕΤΡΟΥ ΒΕΜΠΕΡ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΑΝΟΥ

(Φαντασιώδης συμβολική ιστορία)

Η ιστορία των επαναστάσεων των Βαλκανίων...

Ίδου η τελευταία του και η τρομερότερα του συμφορά...

Ο Κάρολος ήτο γέρων. Καθ' άπασαν αυτόν την ζωήν...

Επιστή ο γέρων Κάρολος, είχε δολοφονήσει άπαντας...

Ο Κάρολος λέγει αυτοίς. — Αί στιγμήν είνε μετρημένη...

— Αν λέγετε την αλήθειαν, εστέ εύλογημένοι και εύτυχιστες...

— Και αν δηλήσως είνε βέβαιον ότι θά μου άφαιρέσητε...

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Κόριοι, ή γυνή αυτή ήτο έντελώς τρελλή. Ουδέεις άγνοεί...

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Κόριοι, ή γυνή αυτή ήτο έντελώς τρελλή. Ουδέεις άγνοεί...

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

στεύσει άκράδαντως ότι ο νεαρός πρίγκηψ εσφάγη...

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

Εκεί ετοποθέτησε τον πylon επί τής μεγάλης...

Η εθνητική όψις των άστέρων τον είχεν σχεδόν...

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

Η ΑΙΣΘΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Τι αισθάνεται κανείς όταν πρόκειται να αποθάνη...

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

ΓΝΩΜΑΙ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Συλλογή.—Σύνολον διαφόρων άντικειμένων...

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΑΠΑΙΣΙΑ

Χιλιετηρίδες δλα διέφευσαν πρό ήμων...

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

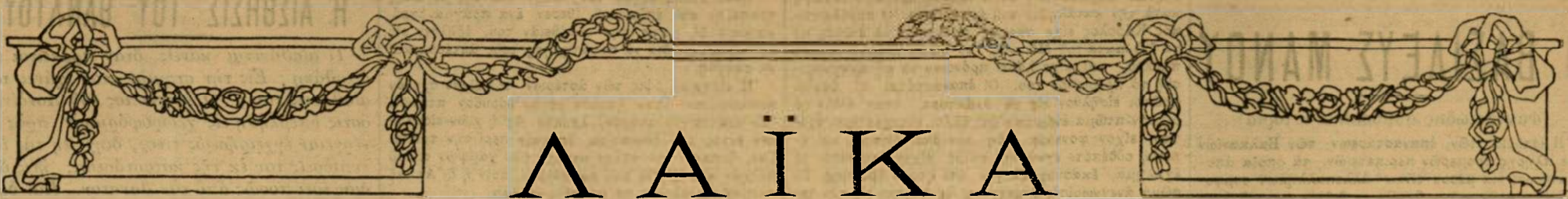
— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

— Επεί τής κεφαλής του πρίγκηπος Μίτωνος!

Ἡ διαθήκη τοῦ γέροντος

Μία φορά ἦταν ἕνας γέρος, ὁ ὁποῖος εἶχε δύο παιδιά. Ἀφοῦ ἠλικιώθησαν τὰ παιδιά, τὰ πάντρεψε, καὶ τοὺς ἔγραψε καὶ τὸ βίβλιον κατ' ἀπαίτησιν των, διὰ νὰ διευθύνουν τοῦ λοιποῦ αὐτοί, καὶ ἀπαλλαγῆν αὐτὸς ἀπὸ σκοτούρας καὶ φροντίδες.

Μόλις ὅμως πέρασαν 2—3 μῆνες, ἡ νύμφη τὸν ἐβαρέθηκα τὸν πενηθρὸν των, καὶ εἶπαν εἰς τοὺς ἀνδράς των νὰ τὸν διώξουν εἰδ' ἄλλως θὰ φύγουν αὐτᾶς. Τέλος πάντων τὰ παιδιά του κατὰρθωσαν νὰ πείσουν τὰς γυναϊκάς των, νὰ κἀθηται τοῦλάχιστον καὶ ὁ γέρος εἰς ἕν παράμερον παληροδωμάτιον. Ἐκτοτε λοιπὸν ὁ γέρος ἔμεινε μόνος χωρὶς τὰ παιδιά του νὰ τὸν κυτᾶνε, χωρὶς ἡ νύμφη του νὰ τὸν πλέουν καὶ νὰ τὸν ράπτουν.

Μία φορά λοιπὸν ὑπῆγε κλιώνωντας εἰς ἕνα φίλον του παλαιόν, καὶ τοῦ διηγήθη τὴν κατάστασίν του. Ἐκεῖνος τὸν ἐλυπήθη καὶ τὸν εἶπεν. Ἐγὼ θὰ σέ συμβουλευσω τί νὰ κάμῃς γιὰ νὰ σέ πάρουν πάλι τὰ παιδιά σου καὶ νὰ σέ περιποιῶνται ἡ νύμφη σου καλλίτερα ἀπὸ πρῶτα. Καὶ τὸν ἔδωκε 2 1)2 δραχμάς ὄλο πεντάρες. «Πάρε αὐτὲς ταῖς 50 πεντάρες τοῦ λέγει, καὶ τρίψε τεσεῖς ὅσο μπορεῖς μὲ ἄμμο γιὰ νὰ γυαλίσουν, νὰ γένουν ἄν λίρες κίτρινας. Κατόπιν τὸν ὠδήγησε πῶς νὰ φερθῆ στὸ σπίτι του.

Ἀμέσως ὁ γέρος ἔβαλεν εἰς ἐφαρμογὴν τὴν συμβουλήν τοῦ φίλου του. Καὶ γυαλίσας ταῖς πεντάρες, ἤλθε στὸ σπίτι του πολὺ προφυλακτικῶς κυτῶντας δεξιὰ καὶ ἀριστερά, διὰ νὰ κινήσῃ τὴν περιέργειαν τῶν νοφάρων του, καὶ ἐκλείσθη εἰς τὸν ὄνταν του καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸ μέσον ἔχων ταῖς πλάτες του πρὸς τὴν θύραν. Αἱ νύμφη του ἰδόντες αὐτόν, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰσερχόμενον, τὸν ἠκολούθησαν ἀπὸ περιέργειαν, καὶ σταθεῖσαι ἔξω τῆς θύρας, ἐκυτοῦσαν ἀπὸ τὴν κλειδοκρούστικα τί κάμνει. Αὐτὸς τότε, ἀντιληφθεὶς ὅτι τὸν κυτᾶζουν, ἔβγαλε μία σακκούλα θεωρατη, τὴν ὁποίαν εἶχε γεμάτη μὲ λιθάρια, καὶ σφίξας ταῖς πεντάρες στή φοῦκα τούτου ἔχωσε τὸ χέρι στή σακούλα, ὅτι δῆθεν ταῖς βγάλλει ἀπὸ ἐκεῖ. Κατόπιν ἤρχισεν νὰ μετρᾷ 1, 2, 3, 4 κ.τ.λ. ἕως ταῖς 50, ἀφίνων νὰ πίπτῃ ἀπὸ μίαν εἰς τὸ ἄλλο χέρι καὶ νὰ κάμῃ νύμφη. Κατόπιν προσποιλῆθη ὅτι τὰς ἔκαμε φουσέκι καὶ ταῖς ἔβαλεν ἐμπρός του, διὰ νὰ μὴ φαίνωνται ἀπὸ τὴν θύραν.

Λαθὼν δὲ πάλιν αὐτὰς, ἔκαμε τὸ ἴδιον παιγνίδι. Κατόπιν ἤρχισεν νὰ τὰ μετρᾷ βάζων δῆθεν αὐτὰ πάλιν στή σακκούλα, μεθ' ὃ βαλὼν αὐτὴν εἰς τὸν κόρφο του καὶ ἐγερθεὶς εἶπε:

— Αἱ, παιδιά μου. Ἄν εἴχετε γνῶσι σεις θὰ τὰ πέραντε αὐτὰ. Τώρα θὰ τὰ φάῃ ἡ μαύρη γῆ. Αἱ νύμφη λοιπὸν ἰδοῦσαι λίρα με οὐρά, τὸ εἶπαν εἰς τοὺς ἀνδράς των. Καὶ μόλις ἐξῆλθεν ὁ γέρος καὶ ἐκίνησεν νὰ φύγῃ, ἔτρεξε ἡ μία νύμφη του.

— Μπα, πατέρα, τοῦ λέγει, στάσου νὰ πιῆς ἕνα καφέ.

— Τρέχει ἡ ἄλλη.

— Ἐλα πατέρα νὰ φῶμε τὸ γιόμ, καὶ νὰ σέ φριάσω ἕνα τζιουμπὲ νὰ μὴ κρυώνῃς.

Ἐν ἐνὶ λόγῳ δὲν τὸν ἀφῆσαν νὰ φύγῃ. Ἐπροθυμοποιῶντο ὅλοι νὰ τὸν περιποιηθοῦν διὰ νὰ τὸν κληρονομήσουν. Οὕτω δὲ ὁ γέρος ἐξῆσε τὸ ὑπόλοιπον τῆς ζωῆς του ὡς Ἀγάς!

Ὅταν ἀπέθανε λοιπὸν, τὰ παιδιά του προτοῦ τὸν θάψουν, ἔτρεξαν ἀμέσως στὸ σεντοῦμι τὸ ἔσπεσαν καὶ εὕρηκαν μέσα ἕνα σφυρὶ καὶ τὴ δικήν του. Προσκλήθεις ὁ συμβολαιογράφος ἀνέγνωσε τὴν διαθήκην, ἣτις εἶχεν ὡς ἐξῆς: «Ὅποιος κάμῃ τὴν ἀνοησίαν νὰ γράψῃ τὸ βίβλιον σου στὰ παιδιά του προτοῦ πεθάνῃ, τίποτε ἄλλο νὰ μὴ κάμῃ παρὰ νὰ πάρῃ αὐτὸ τὸ σφυρὶ καὶ νὰ χτυπᾷ τὸ κεφάλι του».

Ἐν Ρεταίνῃ—Ἀγυῖς 12 Ἀπριλίου.
Μπερτόλδος

Ὁ Κυνηγὸς

(ἀστεῖον Ἡπειρωτικὸν ποίημα)

Πέρον τὰ ζαγαράκια μου
τὸ ἄσπρο καὶ τὸ μαῦρο
Μπαίνω σὲ ὄρη καὶ βουνά
λαγοὺς περδύκτα ναῦρω
καὶ μεσ' στὰ ὄρη στὰ βουνά
βλέπω ἕνα κυπαρίσσι
βλέπω μὴ κόρη κὶ ἔπλενε
σὲ μαρμαροῖνα βουσί

— Ὁρα καλή σου λιγερή
— Καλῶς τὸν κυνηγάῃ
γιὰ δέσε τὰ σκυλλάκια σου
μὲ λιγαριᾶς κλωνάρι.

— Ἐμένα τὰ σκυλλάκια μου
λαγοὺς περδύκτα πάνουν
καὶ σὺν καὶ σένα λιγερή
ποτε δὲν σὲ δαγκάνουν.

Ὁ κυνηγὸς τῆς ἔδωσε
μαντήλι νὰ τὸ πλύνῃ
κ' ἡ κόρη ἐντροπιάσθηκε
καὶ πίσω τοῦ τὸ δίνει.

— Εἶναι ἀργά, πολὺ ἀργά
καὶ βιάζομαι νὰ φύγω
— Εἶναι ἀργά, πολὺ ἀργά
καὶ βιάζεσαι νὰ φύγῃς;
ἔλα τὸ βράδυ σὰντι μου
καὶ σὸ ἀρχοντικὸ μου
ν' ἀκούσῃς λαγοῦτα καὶ βιολιά
ποὺ παίζον τὰ σκυλλά μου.

Κ' ἡ μάνα τῆς ἀγνάντευε
ἀπὸ τὸ καραούλι.
— Σκύλλα, δὲν ἐφοβήθηρες
τὰ δώδεκα σ' ἀδέλφια
μόν' πηγες καὶ μπερδεύτικες
στοῦ κυνηγοῦ τὰ χέρια;

— Σὺν ἔχῃς δώδεκα ἀδελφοὺς
καὶ δεκοχτὼ ξαδέφωρα
ὄλους τοὺς κάνω γὼ καλὰ
γυναῖκα νὰ σὲ πάρω.

(Ἑστῆλη ὑπὸ τοῦ
κ. Γ. Μαδσοῦρα)

Δαυὶδ καὶ Σολομονική

Ἄκουσα πολλαῖς φοραῖς, πῶς εἶναι κάποιος βιβλίον ποῦ τὸ λένε «Σολομονική», καὶ ἔχει μέσα γραμμένη ὅλη τὴ σοφία τοῦ κόσμου. Γύρωνα νὰ τῷ βρῶ, γὰ νὰ ξεστραβωθῶ, μὰ δὲν τὸ ἦρα. Ἔτσι ἔμεινα θεοστραβός καὶ ἔξυλο «ἀπὸ τρεκνέδα τῆς Ἀμερικῆς» ἂν κ' εἰδῆθασα τὸ ἄσμα ἄσμάτων καὶ τὰς παροιμίας τοῦ Σολομῶντος καὶ τὴν Σοφίαν Σειράχ, καὶ τὸ ψαλτῆρι τοῦ Δαυὶδ. Ἐγραψεν δὲν ἔγραψεν ὁ Σολομὼν τέτοιο βιβλίον, ἡ τοῦ τὸ φόρισαν σ' τὴν ῥάχη του οἱ κατεργαροὶ, εἰν ἄλλουνοῦ παπᾶ βραγγέλλο, κ' ἔρχομαι σ' τοὺς κατεργαροὺς καὶ τοὺς ἀγύστιους ποὺ γελᾶνε τὸν κοσμάκη, καὶ τοῦ λένε τί θὰ γείνη καὶ πότε θὰ γείνη κ' ἂν θὰ γείνη ἡ ὄχι. Οὕτω π. χ. μὲ ἕνα ψαλμὸν τοῦ Δαυὶδ, καὶ με ὄλογο δῆποτε σιδερένη κλειδί, φτάνει μονάχα τὸ κλειδί νᾶχη τὸ χέρι του, δύναται ἕνας κοιτὸς ποῦ τὰ πιστεῖει νὰ κατορθώσῃ ἀδύνατα. Κοιτὸ καὶ κατεργαροὶ ἀπ' τὸ κειρὸ ποὺ χτίστηκαν τὰ κειδοῦρια ὅσο νὰ χιλᾶς ὁ κόσμος πάντα θὰ εἶναι, ὅπως δὲν μπορούν νᾶ χαθοῦν τὰ ψάγια. ὄσο 'χει ἡ θάλασσα νερό, καὶ τὸ νερὸ δὲν τὸ πίν' ὁ ἥλιος, καὶ τοῦ ἤλιου δὲν τοῦ αὐγαῖζῃ τὴ φωτιὰ ὁ Μεγαλοδύναμος: Γυρῶν σ' τοὺς κατεργαροὺς καὶ τοὺς κοιτοὺς, ποὺ τοὺς πέρωνν μωροδιὰ οἱ πρῶτοι καὶ τοὺς πιστεῖουν οἱ

δεύτεροι. Θέλει μὰ ἔγγυος γυναῖκα γὰ νὰ μάθῃ, ἂν θὰ γενήσῃ 'σορικό παιδί, θέλει ἕνα 'σορικό παιδί εἴκοσι — τρεῖς χρονοὺς νὰ μάθῃ, ἂν τὸν ἀγαπᾷ ἡ θὰ τὸν πάρῃ τὸ τάδε κορίτσι, θέλει κάθε κοιτὸς καὶ κοιτὴ νὰ μάθουν, τί θὰ γείνη ὑστερα ἀπὸ ἕνα ἡ δυὸ χρόνια: 'Ο κατεργάρος 'πῆρε μωροδιὰ, καὶ κάθε κοιτὸς καὶ κοιτὴ τὸ μαθαίνει, με τὸ ἀζημίωτο πάντοτε τοῦ κατεργάρου: φέρ' τὸ κλειδί τῆς πόρτας σου, λέει ὁ κατεργάρος σ' τὸν κοιτὸ ἢ τὴν κοιτὴ, κ' αὐτὸς ἀνοίγει τὸ ψαλμὸν καὶ βρασκεῖ τὸ ΜΘ' (49) ψαλμὸ. Τὸ κλειδί ἦρθε: ἐν τῷ ἄμα κ' ἄμεσως, κοιτὸς καὶ κατεργάρος, κορμῶν τὸ κλειδί ἀπὸ 'κεῖ ποῦ τὸ πιάουν καὶ τὸ γυρῶν γὰ νὰ κλειδώσουν ἢ ν' ἀνοίξουν τὴν πόρτα, τὸ κλειδί κορμεῖται σ' τὸ λιγανὸ δάχτυλο τοῦ κατεργάρου καὶ τοῦ κοιτοῦ, ὁ κοιτὸς λέει σ' τὸν κατεργάρον τί θέλει νὰ μάθῃ κ' ὁ κατεργάρος ἀρχινᾷ καὶ διαβάζει τρεῖς φορὲς ὅσν παπατόχας τὸ

ροβερὰ πράματα, — ψέματα με οὐρί, με τὴν διαφορὰ: ὅτι καὶ ἐγὼ μὲν εδοῖκα τὸν παπὰ ἀλλὰ σὲ ἐμένα ὁ παπᾶς ἐδιάβαζε τὸ ψαλμὸ, καὶ τὸ κλειδί ἔπερτε ἢ δὲν ἔπερτε, κατὰ πὼς ἤθελα ἐγὼ. — Τότε τὸν 'ροίτησα. — Παπᾶ μου, ποῖο μέρος τοῦ ψαλμοῦ γράφει γιὰ τοῦτα τὰ πράματα; 'Ο παπᾶς μου λέει. Νὰ ἐδῶ τὸ γράφει καὶ μοῦ διάβασε τὸν τέταρτο τίτλο τοῦ ψαλμοῦ «Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἦξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ περιτριαιωπῆσεται. Τόσο ἐνοιοῖθε ὁ καμμένος...»

Ευλόκαστον I. Π. Σταματούλης

Ὁ Ἀδικητὴς

Παραμῦθι Ἑλληνικὸ

Μία φορά κ' ἔνεκν κειρὸ ἦτανε στὴν ἐρημο ἕνας ἀσκητὴς ποῦ ζοῦσε με τὰ χορτάκια τῆς γῆς καὶ μερὰ νύχτα ἔκανε στρωτάς μετάνοιαις, ἔλεγε γίλιας φοραῖς τὸ ἡμερονοῦχο τὸ ἕγιος ὁ Θεὸς καὶ δός' του νᾶχη. Ἐστῆ τὸ σχολι τοῦ ἀσκητῆ, ὁ ἀσκητὴς πῆβαινε σὺν καλὸς χοιστικόνος, καὶ ὡς τέτοιος ποῦ ἦτανε, πῆρε δρόμο καὶ τράβηξε ἴσια γιὰ τὸν Παράδεισο. Τὸ εἶχε σίγουρο πὼς ἔμελλε ἔστανε στὴν πόρτα τοῦ Παράδεισου ἐν τῷ ἕμα θ' ἀνοιγ' ἡ πόρτα καὶ θῆκε πῆνε μέσκα, καθὼς τοῦ ἔπερτε: μὰ ὁ μακροκίτης ἔκαμε τὸ λογαριασμὸ χωρὶς τὸν ξενωδόχο, γιατί' πέθαν' ἀμεταλάβητος, Ἐφῆσ' ὁ ἀσκητὴς σ' τὴν πόρτα, μὰ τὴν ἦρε κλειστή καὶ μανταλωμένη, καὶ χωρὶς νὰ χάσῃ κειρὸ ἀρχινᾷ τὸ νύχπ—ντοῦπ' ποῦ ἐξεκούφανε με τὸ βρόντο τὸν Ἅγιον Πέτρο, τὸν κλειδοκράτορα τοῦ Παράδεισου καὶ τὸν ἀγγελὸ τὸ φύλακα τῆς Πόρτας. — Γιὰ τῆρας: Ἄγιο ἀγγελε, λέει: ὁ Ἄγιος Πέτρος, ποῖός βροντᾷ τὴ πόρτα καὶ τί θέλει. Σ' τὴ στιγμῇ ὁ ἀγγελὸς ῥωτᾷ τὸν ἀσκητὴ καὶ τοῦ λέει: — Ποῖός εἰσι γέροντα καὶ τί γυρεύεις; 'Ο ἀσκητὴς τοῦ λέει: — Εἴμ' ὁ τάδε ἀσκητὴς, κ' ἄνοιξε τὴ πόρτα νὰ μπῶ σ' τὸν Παράδεισο. Χαμογέλασ' ὁ ἀγγελὸς: ὡς ἂν ἄκουσε τὸν ἀσκητὴ, καὶ τοῦ λέει: — Αὐτὸ ποῦ γυρεύεις, γέροντά μου, δὲ γίνεσαι. Ἐφῆσ' ὁ ἀσκητὴς καὶ λέει σ' τὸν ἀγγελο: — Δὲ μοῦ λές, Ἄγιο ἀγγελε, τὸ γιατί; — Ἐξέχασες, λέει ὁ ἀγγελὸς, ὅτι πέθανες χωρὶς νὰ μεταλάβῃς; — Τί βγάλλει: με τοῦτο; λέει ὁ ἀσκητὴς, μεταλαβίνω τώρα. Κάνε μου τὴ χάρι, φώνηζ' ἕνός παπᾶ, νᾶχθῃ, νὰ με μεταλάβῃ. — Στῆς ἡμέρας μου, λέει ὁ ἀγγελὸς, κανένας παπᾶς δὲν μπῆκε σ' τὸν Παράδεισο. — Ἐ, τότε, λέει ὁ ἀσκητὴς, φώνηζε κανένος Δεσπότη ἢ Πατριάρχου. — Κοιτεῖουν νὰ κλειδοῦν χίλια χρόνια τοῦ φυλάω, εἶπ' ὁ ἀγγελὸς, καὶ καμμιὰ τέτοια μαγῆρα δὲ μπῆκε σ' τὸν Παράδεισο.

Τὸ ἐπιμύθιο εἶνε ὅ,τι ὄλοι ἐννοοῦμεν, καὶ ὅτι τὸ παραμῦθι δὲν τὸ πέρωνν σ' τὴν ψυχὴ μου, πὼς εἶνε κλητυτὸ Ἑλληνικὸ.

Ευλόκαστον I. Π. Σταματούλης

ΤΗΣ ΞΕΝΗΤΙΑΣ

Μὴ μὲ μαλώνεις μάνα μου καὶ μὴ μὲ παραπέρνεις σήμερα κ' αὐριο εἶμαι ἴδὸ ταχυὰ καὶ τὸ Σαββάτο τὴ Κυριακὴ σ' ἀφίνω 'γειὰ καὶ πάω με τὰ καρδιά καραδοκίτη καρτερὰ μεθ' τὸ καρδί νᾶμνω. Θὰ πάω 'ς τῆς μαῦρες θάλασσες ποῦ πᾶν τὰ χελιδόνια τὰ χελιδόνια θάρχωνται μὰ γὼ δὲν θὰ γυρῶ θὰ σκάσῃ τὰ χελιδόνια σου ρωτώντας τοὺς διαβάτας: διαβάτες μου, πέρατες μου καλοὶ μου στρατοκόποι μὴν εἶδατε τὸν γιοῦλι μου τὸ μοναχὸ παιδί μου; — Ἐφῆς προφῆς τὸν εἶδαμε σὲ μίαν ψυλὴ ραχοῦλα ποῦ τρώγανε καὶ πίνανε καὶ 'ς τὸ σημάδι ῥίχναν. Ἐστῆλη ἐκ Ναυπάκτου ὑπὸ τοῦ κ.

I. Δ. Ροντήρη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ
Νικητὴς εἰς τοὺς ἀγῶνας σκοποβολῆς δι' ελευθέρου περιστεροῦ.

ΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΟΛΟΜΩΝΤΟΣ

ΥΠΟ ΡΑΪΔΕΡ ΧΑΓΓΑΡΔ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ)

[Είς ευγενής Άγγλος, ὁ Σὶρ Έρρίκος μετὰ τοῦ φίλου τοῦ Γουδ, πλοιάρχου τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ, ἀνεχώρησαν εἰς Ἄγγλιαν καὶ μετέβησαν εἰς τὴν νότιον Ἀφρικὴν. Τὸ ταξίδιον ὁ σκοπὸς ἦτο ἡ ἀνεύρεσις τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Σὶρ Έρρίκου, ὅστις δυσχερῶς ἐκείνην ἡμέραν μετὰ τὸν ἀδελφόν του εὐρίσκατο εἰς τὰ βόρεια τῆς Ἀφρικῆς. Ὁ Σὶρ Έρρίκος ἤθελε νὰ τὸν εὕρῃ διὰ νὰ τοῦ ζητήσῃ συγγνώμην, διὰ νὰ ἀγαπήσῃ μὲ αὐτόν. Εἰς τὴν Ἀφρικὴν συνήντησαν τὸν κυνηγὸν ἑλεφάντων Ἄλλαν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἀκούσει, ὅτι ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σὶρ Έρρίκου εἶχεν ἀπέλθαι εἰς τὸ ἰσχυρὸν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν μεταλλείων τοῦ Σολομῶντος, τὰ ὅποια εὐθουρῶντο μυθικᾶ ὁ Ἄλλαν ὅμως εἶχε τὴν πεποιθῆσαι, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ μύθου ἀλλὰ περὶ πραγματικότητος. Κάποτε εἰς ἀπόγονος τοῦ περιηγητοῦ Σουλδέστρα τῆς εἶχεν ἀφήσει ἓνα χάρτην, χαρταχρῶμένον ἀπὸ τὸν περιηγητὴν ἐπὶ τετρακλίου πανίου, διὰ τοῦ αἵματος τοῦ ἴδιου, ὁ ὁποῖος ὑπεδείκνυε τὸν δρόμον ὅστις ἦεν εἰς τὰ μεταλλεῖα.]

Ἐκεῖ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Σὶρ Έρρίκου διηρμήθη ἐκεῖ, ἐκεῖ ἐπρεπε νὰ τὸν ἀναζητήσῃ καὶ ἀπαφασίσειαν νὰ ἐπιχειρήσῃ τὸ ἐπικίνδυνον καὶ τολμηρὸν ταξίδιον, διὸ μέσου τῶν ἐρήμων ὅπου τοὺς ἀνέμενον παντοειδῆς περιπέτειαι, τὰ ἀγρία θηρία καὶ ἡ ζῆστη τοῦ ἡλίου, ἡ πείνα καὶ ἡ δίψα.

Μετὰ φοβεράς περιπέτειας ἐφθασαν εἰς τὸ κράτος τῶν Κουκουάνα ὅπου ὁ ὑπηρέτης τῶν Οὐμπόπα ἀποκαλύπτει ὅτι εἶχε δικαίωματα ἐπὶ τοῦ θρόνου ἐκεῖ. Συνωμοσίας γενομένης μετὰ τῶν ἐξουσιῶν Κουκουάνα ἀποφασίζονται ὁ θάνατος τοῦ αἰμοδόρου βασιλέως Τσάλα καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Σηράγα καὶ ἡ ἀνύψωσις εἰς τὸν θρόνον τοῦ Οὐμπόπα.]

Οὐδεὶς ἄλλος λευκὸς θὰ ὑπερβῆ ποτε τὰ ὄρη. Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ βλέπω εἰς τὴν γῶραν μου ἐμπορούς με ὅπλα καὶ οἰνοπνεύματα. Ὁ λαὸς μου θὰ πολεμῇ με λόγῳ καὶ θὰ πίνῃ ὕδωρ, ὅπως ἐπραττον οἱ πρόγονοί των. Δὲν θέλω νὰ βλέπω ἱεραποστόλους μεταξὺ τῶν ὑπηκόων μου, οἵτινες φωτίζοντες αὐτοὺς με τὰς φλόγας τῆς κολάσεως ἐξεγείρουσι τούτους ταυτοχρόνως κατὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦ βασιλέως των. Ἄν ἔλθῃ ποτέ εἰς λευκὸς ἄνθρωπος θὰ τὸν ἀποπέμψω, ἂν ἔλθουν ἑκατὸν θὰ τοὺς ἀποκρούσω, ἂν ἔλθῃ στρατιά λευκῶν, θὰ πολεμήσω τούτους πάσῃ δυνάμει. Διὰ σὲς τοὺς τρεῖς ὅμως ἡ ὁδὸς εἶνε πάντοτε ἀνοιχτή, ὅτι μοὶ εἴθε προσφιλέστατοι. Καὶ ὁ θεὸς μου Ἰνφάδος θὰ ὁδηγήσῃ ἡμᾶς ἀσφαλῶς μεθ' ἐνὸς συντάματος διὰ μέσον ὁδοῦ μυστικῆς, τὴν ὅποιαν γνωρίζει μεταξὺ τῶν ὀρέων, καθὼς μοὶ εἶπε. Ὑψαίνετε, λευκοὶ ἀδελφοί μου. Ὑψαίνετε τώρα ποὶν οἱ ὀφθαλμοί μου πληρωθῶσι δακρύων καὶ ἀρχίσω νὰ κλαίω ὡς γυνή.

Ὁ Ἰνὸξ ἠγάθη καὶ ἐπὶ τινὰ λεπτὰ μᾶς παρετήρησε προσεκτικῶς. Ἐπειτα ἐκάλυψε τὸ πόσωπόν του καὶ ἐξήλθεν ἐν σιγῇ. Τὴν ἐπομένην πρωίαν ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ Λό, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ φίλου μας Ἰνφάδος, ὁ ὁποῖος ἦτο κατατεθλιμμένος διὰ τὴν ἀναχώρησιν, καὶ τὴν ὑπὸ ἐνὸς συντάματος. Καί τοις ἦτο πολύ πρῶν, πλήθος ἀπειρον κατεκάλυπτε τοὺς δρόμους, τὸ ὅποιον μᾶς ἀπέδιδε βασιλικὰς τιμὰς, ἐνῷ αἱ γυναῖκες μᾶς ἠλόγονον διότι ἐλυτρώσαμεν τὴν γῶραν ἀπὸ τὸν Τσάλα, καὶ ἐβριπτον ἄνθη πρὸ τῶν ποδῶν μας. Ἡ στιγμή ἦτο συγκινητικὴ.

Ἐν ἄστειρον ἐπεισόδιον ἐν τούτοις συνέβη τὸ ὅποιον μετὰ ἡγήρισθαι. Προτοῦ ἀκόμῃ φθάσωμεν εἰς τὸ τελευταῖον τέμα τῆς πόλεως, μὲ νεῖαν κομῆν κομπούσα δροσερῶν κρίνων εἰς τὰς χειρὰς τῆς ἑστρεβῆ ἐνώπιόν μας καὶ ἔδειξεν αὐτὰ εἰς τὸν Γουδ, λέγουσα ὅτι τοῦ ἐξήτει μίαν χάριν.

— Εἰπέ, τί θέλεις; λέγει αὐτός. — Κύριε δεῖξέ εἰς τὴν δούλην τὴν κνήμην σου διὰ νὰ τὴν ἴδω καὶ τὴν ἐνθυμούμαι καὶ ἀναφέρω περὶ σουτῆς εἰς τὰ τέκνα μου. Κάμε μου τὴν χάριν αὐτὴν διότι ὠδοιπόρησα τεσσάρων ἡμερῶν δρόμον, διότι ἡ φήμη τῆς λευκότητος τῆς κνήμης σου εἶνε γνωστὴ εἰς ὅλην τὴν γῶραν.

— Νὰ μὲ πᾶρῃ ἡ ὀργὴ ἂν τὸ κάμω! ἀνεφώνησεν ὁ Γουδ με ἐρεθισμόν.

— Ἐλα δά, δὲν εἶμπορεῖς νὰ μὴ ὑποχρεώσης μίαν κυρίαν, λέγει αὐτῷ ὁ Σὶρ Έρρίκος.

— Μὰ εἶνε ἀθέλα!

Ἐν τούτοις εἰς τὸ τέλος συγκατένευσε νὰ ἀναβιβάσῃ τὸ πανταλόνι του μέγρι τοῦ γόνατος ἐν μέσῳ ἀναφωνήσεων θαυμασμοῦ παρ' ὄλων τῶν παρουσῶν γυναικῶν, ἰδίως δὲ τῆς μικρᾶς νεάνιδος. Αἱ κνήμαι τοῦ Γουδ, νυμφίω, οὐδέποτε θὰ θαυμασθῶσιν εἰς τὸ ἔξης.

Κατὰ τὴν πορείαν, ὁ Ἰνφάδος μᾶς εἶπεν ὅτι μεταξὺ τῶν ὀρέων ὑπῆρχε στενὸς δρόμος, τὸν ὅποιον κάποτε διήρχοντο ἄνθρωποι Κουκουανοὶ κυνηγοῦντες στρουθοκαμήλους ἐντὸς τῆς ἐρήμου, ὅτι εἰς ἐν μέρος αὐτῆς εἶχε καὶ μίαν μικρὰν θάσιν. Ταξιδεύοντες τοιοιτοτρόπως, τὴν λύκα τοῦ

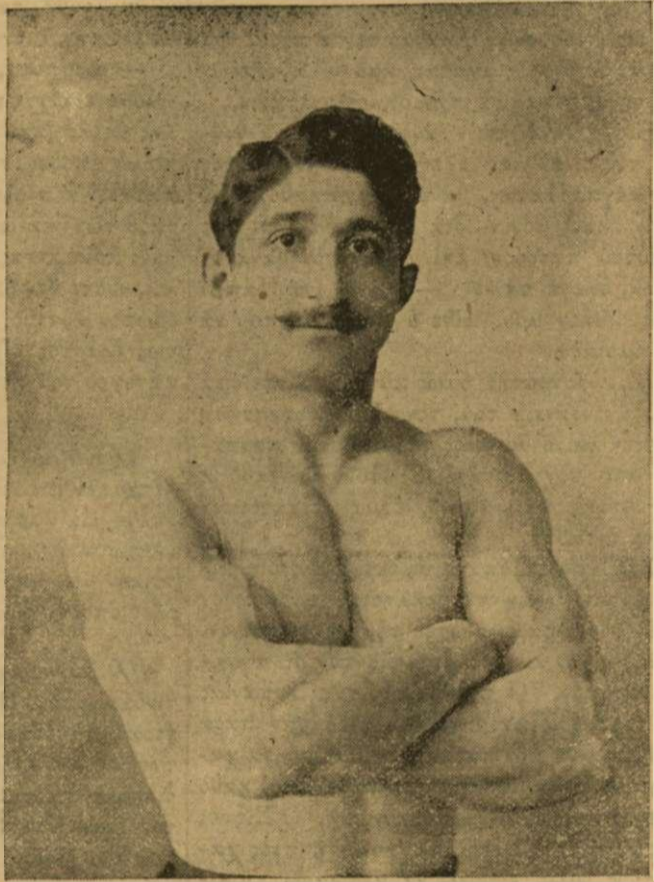
— Ποῖος διάβολος κῆτοκε! εἶω; ἐσυλλογίστην.

Αἰφνιδίως ἡ θύρα τῆς καλύβης ἀνοίγει καὶ ἰδοὺ προβάλλει λευκὸς ἄνθρωπος, φορῶν ἐνδύματα ἐκ δέρματος καὶ ἔχων μακροστάτην γενειάδα.

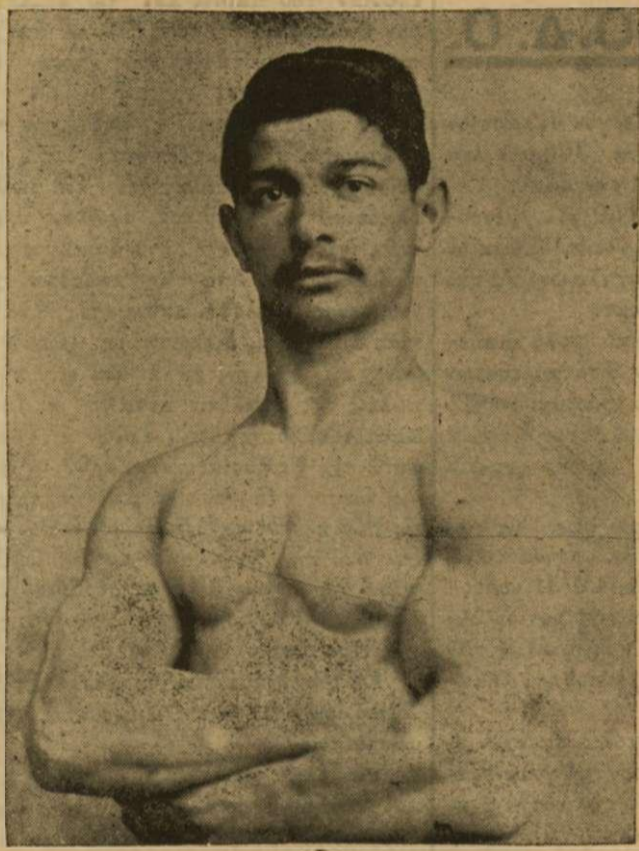
Ἐνόμισα ὅτι ἐπαθὸν ὀφθαλμαπάτην. Ἦτο πρᾶγμα ἀδύνατον. Οὐδεὶς κυνηγὸς θὰ ἤρχετο εἰς τοιοῦτον τόπον. Ἐκύτταζον καὶ ἐκύτταζον καὶ ὁ ἄγνωστος με ἐκύτταξε καὶ αὐτὸς ὅτε ἐφθασε καὶ ὁ Σὶρ Έρρίκος μετὰ τοῦ Γουδ.

— Παρατήρησατε ἐδῶ φίλοι μου, λέγω. Εἶνε οὗτος λευκὸς ἄνθρωπος ἢ μήπως ἐτροπλάστην; Ὁ Σὶρ Έρρίκος προσέβλεψε ὡς καὶ ὁ Γουδ καὶ τότε αἰωνίως ὁ γῶλος ἄνθρωπος ἀνέδωκε κραυγὴν μεγάλην καὶ ἤρχισε νὰ διευθύνηται πρὸς ἡμᾶς. Ὅταν ἐπλησίασεν, ἔπεσε κατὰ γῆς ὡς λιπόθυμος.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΑΙ

Γ. ΑΛΙΜΠΡΑΝΤΗΣ
Νικητής εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀναροχίσεως ἐπὶ κλίμα.

Ν. ΑΛΙΜΠΡΑΝΤΗΣ
Νικητής εἰς τὸ γυμναστικὸν πένταθλον.

ταξιδίου τῆς τετάρτης ἡμέρας εὐρέθημεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων τὰ ὅποια ἀποχωρίζουσι τὴν γῶραν τῶν Κουκουάων ἀπὸ τὴν ἑσθριν. Τὴν αὐγὴν τῆς ἐπομένης ὠδηγήθημεν εἰς τὰ γέλη ἀποκρήμνου γάσματος ἐκ τοῦ ὁποῦ ὠφελομένον νὰ κατέλθωμεν εἰς βάθος δύο χιλιάδων ποδῶν ἵνα εὐρεθώμεν ἐπὶ τῆς πεδιάδος. Ἐκεῖ ἀπεχωρίσθημεν ἀπὸ τὸν γενναῖον φίλον μας Ἰνφάδον, ὁ ὁποῖος σχεδὸν ἐκλαίεν ἀπὸ τὴν λύπην του.

Οὐδέποτε, ἔλεγεν, οἱ ὀφθαλμοί μου θὰ σὰς ἴδωσι εἰς τὸ μέλλον. Θὰ σὰς βλέπω μόνον εἰς τοὺς ὕπνους μου.

Καὶ ἡμῆς ἀρκούντως ἐλυπούμεθα ἀποχωρίζόμενοι αὐτοῦ καὶ ὁ Γουδ τόσον συνεκινήθη ὥστε τοῦ ἔδωκεν ὡς ἀνάμνησιν τὸν μονύμιον αὐτοῦ —(Κατόπιν ἀντελήθημεν ὅτι ὁ Γουδ εἶχε δύο τοιοῦτους) Ὁ Ἰνφάδος ἐχάρη μεγάλως προβλέπων ὅτι ἡ κτήσις τοιοῦτου ἀντικειμένου θὰ ἐπηύρανε τὸ γόητρον του μεταξὺ τῶν μαύρων καὶ ἐτοποθέτησε τὸν ὕαλον εἰς τὸν ὀφθαλμὸν του. Κατόπιν ἀφοῦ εἶδεν ὅτι οἱ μέλλοντες ὀδηγοὶ μας εἶχον ἀφθόνην τροφὰν καὶ ὕδωρ μᾶς ἐχαϊρέθησε καὶ ἀπήλθε.

Τὴν ἐπομένην ἠρχίσασκεν τὴν κήθοδον τοῦ ὀρους καὶ μετὰ τινὰς ἡμέρας ἐφθασαμεν εἰς τὴν θάσιν ἡ ὁποία ἦτο θαυμασιὰ καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχον ἄφρονον καὶ δροσερὸν ὕδωρ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XX'.

Ἡ ἀνεύρεσις.

Καὶ τώρα ἔρχομαι εἰς τὸ περιπετειώδεστερον μέρος τῆς ἀφηγήσεώς μου. Ἐθάξιον ἡσύχως ἐμπροσθεν τῶν ἄλλων, παρακολουθῶν τὴν κολήν ρυακός, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ὁπάσεως ἐπιπτεν ἐπὶ τῆς ἀμμου τῆς ἐρήμου καὶ κατεπίνετο παρ' αὐτῆς ἐξαφανιζόμενος. Ἐκεῖ, εἰς ἀπόστασιν εἰκοσι πέντε μίτρων μετρωσέντες ἠμᾶς μίαν καλύβην κατεσκευασμένην ἀπὸ γλόην καὶ δοκούς.

ἱστορίαν του, ἡ ὁποία ἦτο περιπετειώδης ὡς ἡ ἰδική μας καὶ ἡ ὁποία ἐν συντόμῳ ἦτο ἡ ἐξῆς: Πρὸ δύο ἐτῶν εἶχεν ἐκκινήσει ἀπὸ τὸ Σιτάντα Κράλι προσπαθῶν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ὄρος Σουλμίν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σημείωσιν τὴν ὅποιαν τοῦ εἶχον στείλει μέσον τοῦ Τζίμ, ὁ ξεχασμένος αὐτός τῆς εἶχε χάσει καὶ οὐδέποτε μετὰ τῆς ἡμέρας ταύτης ἤκουσε τὸ ἐλάχιστον περὶ αὐτῆς. Ἐπὶ τῆ βᾶσει ὅμως πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ ἰθαγενεῖς δὲν διηρμήθη πρὸς τὰ ὄρη τῆς Λεβᾶ ἀλλὰ ἔλαβεν ἄλλον δρόμον καλλίτερον ἀπὸ ἐκεῖνον ὅστις εἶνε σημειωμένος εἰς τὸ σγέδιον τοῦ Δὸν Σιλβέστρα. Ἐντὸς τῆς ἐρήμου αὐτοῦ καὶ ὁ Τζίμ ὑπέφερον πολλὰ εἰς ὅτου ἐφθασαν ἐπὶ τῆς ὁπάσεως ὅπου συνέβη τὸ δυστύχημα εἰς τὸν Γεώργιον. Τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τῶν ἐκατῆστο ὁ ὅτι παρά τὸν ποταμὸν καὶ ὁ Τζίμ συνέλεγε μέλι ἀπὸ τὴν σιματάδα ἐνός δένδρου τὸ ὅποιον εὐρίσκατο ἐπὶ τῆς κλιτύος λοφίσκου. Ἐνῷ ἔπραττε τοῦτο, τμήμα μεγάλου βράχου ἀπεσπασθῆ ἀπὸ τὸν λόφον καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς κνήμης τοῦ Γεωργίου, τὴν ὁποῖαν καὶ ἐθραυσεν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἦτο τὸσον γῶλος ὥστε δὲν ἠδύνατο αὐτὸ νὰ προχωρήσῃ οὔτε νὰ ἐπιτρέψῃ καὶ ἐπρωτίμην ἀπὸ τὸν ἀπὸ τῆς ὁπάσεως μᾶλλον ἢ ἐντὸς τῆς ἐρήμου.

Ἀπὸ τρυφῆν ἐπέφυγον καλὰ διότι ἡ θάσις εἶχε κνηγέσιον, αὐτοῦ δὲ εἶχον μεθ' ἑαυτῶν ἀρκετὰ πολεμφοδία.

Καὶ τοιοιτοτρόπως κατέληξεν ὁ Γεώργιος, ἐζήσαμεν ἐπὶ δύο σχεδὸν ἐτῆ ὡς Ροβινσῶνης Κρούσοι ἐπιπέσουσι νὰ λυτρωθῶμεν ποτὲ ἀπὸ ἰθαγενεῖς. Χθὲς τὴν νύκτα μάλιστα συσφορήσαμεν νὰ ἀναχωρήσῃμεν πρὸς τὸν Τζίμ καὶ νὰ προσπαθῆσιν νὰ φθάσῃ εἰς τὸ Κράλι Σιτάντα ὅπως ζητήσῃ βοήθειαν. Καὶ ἰδοὺ σήμερον ἦλθε βοήθεια, ὀδηγουμένη ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας, καὶ ἡ βοήθεια ἦλθε μεσ.

Τότε ὁ Σὶρ Έρρίκος διηγήθη εἰς αὐτὸν τὰς περιπέτειάς μας, μέχρι βαθείας νυκτός.

— Τούλάχιστον κατὶ ἐκερδίκατε σεις διὰ τοὺς κόπους σας, εἶπεν ὁ Γεώργιος, ὅταν εἶδε τοὺς ἀδάμαντας.

Ὁ Σὶρ Έρρίκος ἐγέλασεν.

— Ἀνέκουσιν εἰς τὸν Ἄλλαν καὶ εἰς τὸν Γουδ οὔτοι, εἶπε.

Εἶχον συμφωνίαν νὰ μοιράσων μετὰ τῶν τῶν λαφύραγωνίαν των.

Ἡ παρατήρησις αὐτὴ με ἔκανε νὰ σκεφθῶ καὶ ἀφοῦ ὠμίλησα εἰς τὸν Γουδ, εἶπον εἰς τὸν Σὶρ Έρρίκον ὅτι ἐγὼ καὶ ὁ Γουδ εἶμεθα πρόθυμοι νὰ μοιράσωμεν τοὺς ἀδάμαντας εἰς μέθη τρία, ἐξ ὧν τὸ ἓν νὰ τὸ ἔπειρον ὁ Ἐδικ ἦ καὶ τὸ ἕδιδεν εἰς τὸν ἀδελφόν του, ὁ ὁποῖος τόσον πολλὰ εἶχεν ὑποφέρει ὅπως τὸν εὕρῃ. Τέλος κατορθώσαμεν νὰ τὸν καταπεισώμεν, ὁ Γεώργιος ὅμως ἔμαθε τὸ πρᾶγμα ἀργότερον.

Καὶ τώρα ὄφελω νὰ περατώσω τὴν ἱστορίαν μας. Τὸ ταξιδιον μας διὰ τῆς ἐρήμου μέχρι τοῦ Διτάντα Κράλι ἦτο πολὺ ἐπιπνον, τσοῦτω μάλλον καθὸςον εἶμεθα ὑπόγρειοι νὰ ὑποστηρίξωμεν τὸν Γεώργιον. Ἐφθασαμεν ὅμως καλῶς. Εἰς τὴν Διτάντα εὐρομεν τὰ ὄπλα καὶ τὰ πρᾶγματά μας ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ ἐκεῖθεν κατήλθωμεν εἰς τὸ Δουρμπάν ὅπου τώρα γράφω.

Ἐκεῖ ἀπεχωρίσθηκα τοὺς φίλους με τοὺς ὁποῖους, διῆλθον τόσον θαυμασίας καὶ ἀνηκούστους περιπέτειας.

Υ. Γ. Εἶχον θέσει τὴν τελευταίαν τελείαν εἰς τὸ χειρόγραφον μου, ὅτε Κάρος τις μοὶ ἔφερε μίαν ἐπιστολήν ἀπὸ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς ἠρινοῖα καὶ εἶδον ὅτι περιήρχετο ἀπὸ τὸν Σὶρ Έρρίκον. Ἴδου αὐτῆ.

1 Ὀκτωβρίου 1884
Ἄγαπητῆ Ἄλλαν.
Ὅπως σοὶ ἔγραφα πρὸ τριῶν ἐβδομάδων, ἐφθασα καλῶς εἰς τὴν Ἀγγλίαν μετὰ τοῦ Γουδ καὶ τοῦ Γεωργίου. Ἐπρεπε νὰ βλέπῃ τις τὸν Γουδ τι λι-

Η ΜΙΚΡΟΠΑΝΤΡΕΜΕΝΗ

Μία κόρη μιά Γιαννιώτισσα μιά μικροπαντρεμένη... Κάλυψε τον τόν λεβέντη... Κόρη μ' για δέν παντρεύεσαι πραγματική νά πάσης...

ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΑΣ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο Μέγας Μογγόλος Αδριανός — Ζεβ συνδολογούμενος μετά τινος σφοδρού Ιουδαίου... Ο Κάτων έλεγε: Διά τρία πράγματα μετρημένην έχει την ζωήν μου... Ο Βασίλευς της Γαλλίας Λουδοβίκος ΙΒ' απήντησεν εις τους μεμφομένους αυτόν...

έντος ειδικών κιβωτιών με θαλάσσιον νερό, ανανευόμενον καθ' ώρισμένα χρονικά διαστήματα δι' αντλίων καταλλήλων... Έκατον εβδομήντα δύο Αλπινιστάι, δηλαδή περιηγηταί έχοντες την μηχανήν της ανόδου εις τὰ ύψη των Άλπεων, έφρονεύθησαν κατά τὸ 1905, κρημνισθέντες ή καταπλακωθέντες από χιονοστιβάδας...

ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΥΤΙΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ ΦΕΛΙΞ ΠΕΡΕΤΟΣ

Ο Φελίξ Περέτος γεννήθη την 13 Δεκεμβρίου 1521 εν τινι χωρίω, πλησίον της Αγώνης, υπό γονέων πτωχών, άμπελοφυγών... Είς μικράν ηλικίαν έβασκε τὰ πρόβατα και τούς χοίρους γεωργού τινός παρὰ τῷ οποιῷ τὸν είχε μίσθιον ο πατήρ του... Ο Φελίξ Περέτος έγεννήθη την 13 Δεκεμβρίου 1521 εν τινι χωρίω, πλησίον της Αγώνης...

μοκοντόρος έγινεν ευθύς ως απεβιβάσθηεν εις τὸ Σαουθάμπτον. Έφρακφορέσε, εγαντοφόρεσεν έφρασκοζυρίσθη. Μετέβη εις τὸ παρκόν όπου συνήνησε μερικους φίλους και αμέσως διηγήθη την ιστορίαν της ώρας τὸ λευκῆς κνήμης... Είπε μανιῶδης διά τούτου κυρίως διότι μερικοί τὸ έδημοσίευσαν εις τὰς εφημερίδας... Καί τῶρα σοῦ αναγγέλω ότι έφερα τούς άδάμαντας εις τὸν καλλίτερον άδαμαντοπόλῳν πρός έκτίμησιν...

ΞΕΝΑ Α. Ο. Δ. Ο.

ΤΙ ΛΕΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

Πόσον ήθελε να ζήσει... Δέν ήθελα να ζήσω παρά μόνον έως τήν στιγμήν που θά άρχιζα να γίνω ένδοξος—έλεγε κάποιος.

Μεταξύ ξένων... Είς τόν κυκεώνα αυτόν τών άθλητών και τών ξένων κατά τās ημέρας αútας, ήκούσθη είς έν κέντρον συναθροίσεως μεταξύ δύο τουούτων ό εξής διάλογος:

Η γνώμη τής μαμμής... Σου άρέσει, Κική, ό χορός; Δέν ήξεύρω, νά ρωτήσω τή μαμμιά.

Κοπιλιμένο... Άκόμη έχω τήν έντύπωση από τήν χθεσινήν έκπληξιν. Τί συμβαίνει; Ό κ. Πέτρος είχε τήν ανάμειξη νά με φιλήσῃ στό σκολατάκι.

Απόδοπτα... Αυτή είνε ή άλλωτε εικών του σύζυγου τής γυναικός μου—έλεγε κάποιος, θέλων νά παίζῃ μέ τās λέξεις. Μπα, τί κούτη φάτσα πού τήν έχει! Μά ήτο πανδραμηνή ή γυναίκα σου πρίν;

Αλλαγή κλίματος... Η σύζυγος; Άγαπητέ μου Γιάνκο, ό γιατρός με συμβούλευσε: ότι έχω ανάγκην αλλαγής κλίματος. Ο σύζυγος; Τότε θά πῆ πώς είσαι τυχερή, άγάπη μου. Χωρίς νά κινήθης διόλου θά έχης αλλαγήν κλίματος.

Απογοήτευσις... Μοῦ άραγαίσατε τήν καρδιά, θεσποινίς. Εκέίνη; Μπα! γιά νά ιδῶ (θέτουσα τό αὐτί της είς τήν καρδίαν του και άκροαθίσα). Μή άνησυχείτε, δέν είνε τίποτε παλμός νευρικός, όφελόμενος ίσως είς τό κάπνισμα; δέν πρόκειται περί σοβαρῆς οργανικής αλλοιώσεως.

Παιδικόν... Τι καθαρός, τί θροσερός άέρας εδῶ στην έξοχή; μέσα στην πόλιν ό άέρας είνε άνυπόφορος. Καί ό μικρός Τοτός, πού μοι άγαπάς; Καί γιατί, μπαμπά, δέν κάνουν εδῶ στην έξοχή τήν πόλιν;

Ένας ζωγράφος δείχνει σ' έναν κριτικό μίαν εικόνα που παρίστανε ένα πλοίο που τó έδερνε ή τρυμμία φοβερά. Κι' ό κριτικός; Βλέπω αὐτήν τήν εικόνα, του είπε, και μέ πιάνει άναγούλα. Κι' ό ζωγράφος συλλογίζεται άκόμα άν ήτανε τούτο παίγνιμα ή βράσιμα.

Κάποια κυρία φκισαιωμένη έλεγε σ' ένα ζωγράφο; Μπορείτε νά πιτύχετε τό κόκκινο χρώμα που προσώπου μου; Κ' άκρίτικός; Γιατί όχι; Άρκει νά μου φέρετε ταιές μπαγιαές που μεταχειρίζεσθε σεις.

ΚΙΝΕΖΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Αί φυλακαί αί όποίαι είνε κλεισμένοι, τήν ήμέραν και τήν νύκτα είνε έν τούτοις γεμάται άνθρωποι. Οί ναοί, οι όποίοι είνε άνοικτοί μένουν άδειοί.

Αν θέλῃς νά είσαι πάντοτε φίλος τών φίλων σου, πούλει προς αὐτούς επί πιστώσει, άλλα μή τούς υπενθυμίσεις ποτέ τό χόρος.

Λέγε τήν γυναίκα σου όταν πρόψη και όχι όταν μπροής.

Ευκολότερα θά έμποδίσης τήν βροχήν νά πέσῃ παρα τήν μητέρα σου νά πανδρευθῇ και πάλιν.

ΜΟΝΟΛΟΓΙΑ ΟΡΦΑΝΟΥ

Δυό χρόνια ζω μονάχο, χωρίς πατέρα, χωρίς άδερφό, χωρίς κανένα συγγενή, χωρίς κανένα σύντροφο, χωρίς τή μανούλλα μου. . .

Με τῆς ορφάνιας τό μαύρο όνομα, που βροίθει άντήχιοι μόνον σέ μαύρες καρδοπίδες, ζητώ τί; όλίγην έλεημοσύνην και ζω με πικρές άναννήσεις πόνους φορές έπειδή δέν μου δίνατε λεφτά και δέν έφερνα τῆς γρηπάς που μ' έχει, δέν με άφινε νά κοιμηθῶ στό σπίτι, που πρό δυό χρόνων τό έξουσίαζα! Πόνους φορές γιά κρεβάτι μου είχα τή σκληρά πέτρα, και γιά πουπουλιένια μαξιλάρια τό παγωμένο χιόνι! Πόνους φορές εδιώχθηκα από τά ψυλά και πλουσία σπία με περιφρονητικά γέλοια, και ή άσπλαγχνη ψυχομάνια μου, με έδιωχνε με άγριες γροθίες. Άχ! ποτέ μανούλλα μου δέν σ' έκλάψα, ποτέ δέν σου έθαλα στον τάφο σου κόλλυθα, τώρα δέ αποζητώ μανούλλα μου. . .

Πρίν πεθάνης είπες τῆς ψυχομάνας μου νά με περιποιήται, κι αὐτή... Προχθές έπειδή ζητούσα μιά πεντάρα από ένα πλουσιόσπιτο, με έκατάβρεξαν με. . . βρώμικα νερά... όταν έγύρισα στό σπίτι είχα όριος φοβερών, και έπειδή είπατε νά ζεσταθῶ στό κρεβάτι τῆς ψυχομάνας μου, τί μου έκαμε δέν μπορώ νά τό πῶ, μόνον ένα λέγω ότι τή νύχτα άκούγα κ' έλεγε σ' ένα κύριο νά μου δώση διηλητήριο νά με ξεφορτωθῇ. . . Άχ μάνα μου πόσον γλυκερά είναι ή ζωή κοντά σου, με ξυπόλυτα πόδια πόνους φορές έπαρουσίστηκα στην Παγαλία και τήν παρακαλούσα νά τήν ξαναφέρῃ πάλιν κοντά μου, άλλα Αὐτή με κυττούσε με μεϊδιάμα κρατώντας στην άγκαλιά της τό μικρό της, μόνον αὐτό άγαπούσε. . . κ' ένφ' εξακολουθούσα νά τήν παρακαλώ, έξαφνα έρχότανε ένας άνθρωπος και μ' έδιωχνε με όκουνητές. . .

Πόνους φορές αποζητήσα τό καλοκαιρί, και όταν έρχότουνε έλπίζουνα γιατί έσυλλογιζόμουνα πῶς δέν θ' άργήσῃ νάλθῃ κι' ό χειμῶνας. . . Άψ! θάνατε, και συ είσαι πλούσιος, άλλα νομιζῶ πῶς θά με λυπηθῆς; άφού μόνον σ' έσένα σπριίζομαι, δέν πιστεύω ότι θά διατάξης νά κάμω σ' έμένα αὐτό τό ευεργέτημα, που άλλω τό άποστρέφονται, και νά προσθέσης στον πλούτον τών ψυχῶν σου και τήν άθά δικιά μου. . . τό ξέρω ότι θά πεθάνω, άλλα ή χάρι που σου ζητώ είναι νά πεθάνω τό τέλος του καλοκαιριού, και μαζί με τά φύλλα τών δένδρων νά φύγη και ή μικρή ψυχή μου. . .

Ευδότης Δ. Μαζαράκης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Γερμανικαί βιαιότητες... Ότι: είς τόν γερμανικόν στρατόν όχι σπανίως οι αξιωματικοί και υπαξιωματικοί βαναύσως κακομεταχειρίζονται τούς στρατιώτας, και μάλιστα τούς άπλους νεοσυλλέκτους, είναι γνωστόν.

Εσχάτως εδικάσθη ό υπαξιωματικός του 13 συντάγματος των έλευθέρων σκοπευτών Ρουδιγκερ διά τοιαύτας βιαιότητας και τραυματισμούς στρατιωτών. Υπερ τās 50 φορες κατηγορείτο ότι έράραπισε, εκτύπησε και εξέσχισε τό πρόσωπον τών νεοσυλλέκτων καθ' ός ώρα τούς εγγύνων. Τά μέσα τῆς διδασκαλίας του ήσαν τά ραπίσματα. Ημέραν τινά ήλθεν είς τόν στρατώνη μεθύων και ξεφουλκών, ζητών τινά νά κτυπήσῃ. Ητο νύξ και οι στρατιώται εξύπνησαν από τόν γενόμενον θόρυβον. Επιδίθεσαι καθ' ενός στρατιώτου κειμένου έν τῆ κλίνη του, και μόλις ούτος ήδύνθη νά διαφύγη τό κτύπημα. Επιπίπτει κατ' άλλου, όν κτυπῆθ' άίς διά τού ξίφους και τρίτον τραυματίζει είς τήν κεφαλήν. Πηδῆ είς τήν κλίνην τετάρτου και φωνάζων «θά σέ φονεύσω» φέρε τό ξίφος του είς τό στήθος έκείνου, όστις πηδήσας έφώθη.

Πολλάκις τās νύκτας επίσης έθροόβει εξήταζε τās ασπέρρουχα και τούς σάκκου τών στρατιωτών, άνεγίνωσκε τās επιστολάς των κτλ.

Τό στρατοδικείον κατεδικάσεν αὐτόν είς καθάρειν από τού αξιωματος και πεντάμηνον φυλάκισιν— και τοι άπολογούμενος έλεγεν ότι ή μείη τόν παρεκίνει είς τοιαύτας βιαιότητας.

Αμερικανικά παραδόξα

Έν Σικάγω συνέβη τό εξής άξιον άνεγγραφής. Ό Γεώργ. Βάττ εκληροδότησεν είς τόν φίλον, όστις τόν παροικολούθησεν είς όλα τὰ ταξείδιά του 20,000 δολλάρια. Ό φίλος είναι; ό σκύλλος του, ού ή συντήρησις

είς τό μέλλον θά λαμβάνεται εκ τών τόκων του κληροδοτήματος.

Άλλο.— Ό Φρ. Δορβαί, υπάλληλος σιδηροδρόμου είς τό Όνταριο τῆς Αμερικῆς, έβόηθησε πρό τινων έτών μίαν κυρίαν, ήτις ταξειδεύουσα συνέτριψεν έν τῷ σιδηροδρόμω τόν πάδα της. Εκείνη τώρα άποθνήσκουσα προς ένδειξιν εύγνωμοσύνης τῷ εκληροδότησε 150 χιλ. δολλάρια. Ό καλός κληρονόμος μετέβη ήδη είς Νέαν Υόρκην διά νά λάβῃ τήν κληρονομίαν.

Τρίτον.— Ό κ. Βάρρεν, γνωστός κληρικός έν Νέα Υόρκη, ήμέραν τινά έγευματίζε με μεγάλην συντροφίαν είς τό έστιατόριον Δελδομένικο. Παρεκλήθη δέ διακρούντος του γεύματος, τηλεγραφικῶς νά τελεσῃ ένα γάμον. Άλλ' ό έρευνς δέν ήθελε νά άφήσῃ τήν συντροφίαν και τό γεύμα. Απνήνησε λοιπόν επίσης τηλεγραφικῶς ότι θά τελεσῃ τόν γάμον εύχαριστως και άφελοκερδῶς μάλιστα, άν τό ζεύγος των νυμφευμένων μετέβαινεν είς τό έστιατόριον. Ούτω και έγένετο, Παράνυμφος δέ και μάρτυρες του γάμου έχρησίμευσαν οι συνευχώρουμενοι.

Αστείότης που στοιχίζει!

Πολλάκις επανελήθη ή ιστορία, καθ' ήν αστείότης τις είς ήν έμεσολάθησε τρίτον πρόσωπον, λαμβάνεται υπό τούτου υπό σπουδαίαν έποψιν και έχει κακά αποτελέσματα. Κυρία τις συνέλαβε τήν ιδέαν πρό τινων ήμερῶν παρά τό Έμς τῆς Γερμανίας νά κάμῃ μίαν αστείότητα είς τόν άνεψιον της. Έλαβε μίαν πλάκα σοκολάτας και επηγράψας τήν διεύθυνσιν του τήν εταχυδρόμησε προσθέσας είς τήν άλλην όψιν του δέματος «αξία 100,000 μάρκων». Εταχυδρόμησε τό δέμα με 20λεπτον γραμματόσημον, μη γνωρίζουσα ότι δέμα αξίας μεγάλης πληρώνει και ταχυδρομικά τέλη πολύ μεγάλα. Φθάνει είς τόν άνεψιον έν τούτοις τό δέμα, άλλ' έρωτά ούτος πόθεν τού έρχεται τό ποσόν τούτου; από παιγνίδι, όχι, διότι δέν έπαιζε από κληρονομίαν; ποτέ δέν τήν επεσώμεινε. Δέν άποδέχεται λοιπόν τό δέμα, τώσω μέλλον όσω επρεπε νά πληρώσῃ μάρκας 15 1/2 διά τό ποσόν του βάρους. Τό ταχυδρομείον λοιπόν προσκαλεί τήν κυρίαν θείαν νά παραλάβῃ τό δέμα. Διαμαρτύρεται, εξηγεί τό πράγμα και τήν αστείότητα. Τίποτε; ό νόμος δέν άναγνωρίζει αστείότητα. Πόση όμως υπήρξεν ή λύσσα της και κατάπληξις όταν έμαθεν ότι όφειλε νά πληρώσῃ και άλλας 33 μάρκας (τό όλον υπερ τὰ 10 φρ.) διά τὰ τέλη τὰ ταχυδρομικά τῆς επιστροφῆς δέματος τῆς αξίας, 100,000 μάρκων! Ηναγκάσθη όμως νά τὰ πληρώσῃ!

Γιγαντιαία γεφύρα της Αφρικῆς

Τό πνεύμα του μεγάλου impetualistου Σέσιλ Ρόδες πρέπει νά χαιρέ, διότι ήγωνίσθη διά τήν επικράτησιν τῆς άγγλικῆς δυνάμεως έν Αφρικῆ. Διότι κατ' αὐτάς ή μεγαλοπρεπῆς γεφύρα υπερ τόν ποταμόν Σαμπεσιί, τό άριστον μέχρι τούδε χαλιύδιον ανθρώπινον έργον, έτέθη είς κυκλοφορίαν. Χρησιμεύει αὐτή προς συγκοινωνίαν των δύο όχθῶν του ποταμού έν Ροδεσία, παρά τόν μέγαν καταρράκτην τῆς Βικτωρίας, και ούτω ό υπερήφανος σιδηροδρόμος, όστις από του ακρωτηρίου τῆς Καλής Έλπίδος άρχόμενος φθάνει μέχρι Καίρου, συνεδρασαν έτι στενώτερον τās από τῆς μιάς άκρας μέχρι τῆς άλλης αφρικανικάς χώρας. Η γεφύρα, ή όποία φαίνεται άσθενής και λεπτή εξωτερικῶς, ύψοῦται υπερ τὰ 120 μέτρα υπερ τὰ ύδατα, και οι επιβάται δύνανται από τού αερώδους τούτου ύψους νά θεωρῶσι τόν γιγαντιῶδη καταρράκτην των ύδάτων, ό όποιος, ως λέγεται, έχει πεντάκις μεγαλητέραν όρμην και δύναμιν του καταρράκτου του Νιαγάρα. Έχει μήκος 200 μέτρων ή γεφύρα και βάρος 200 τόνων χαλύβος. Περὶ τών Οκτωβρίων και Μάϊον ότε τὰ ύδατα του καταρράκτου πλεονάζουσι βροχή ύδατος ραντίζει τήν περιοχήν είς μεγάλην άπόστασιν. Η ιδέα τῆς κατασκευῆς τῆς γιγαντιαίας γεφύρας άνήκει είς τόν Ρόδες.

Πόσον ζυγίζει έν δισεκατομμύριον.

Αν σας ένδιαφέρῃ νά μάθετε πόσον ζυγίζει έν δισεκατομμύριον—επί τῆς ελπίδι ότι ήμπορεῖ νά γίνετε καμμιά φορά δισεκατομυριοῦχος—ιδού μερικοί αριθμοί. Είς φράγκα άργυρά λοιπόν έν δισεκατομμύριον ζυγίζει 322,580 χιλιόγραμμ. Είς χαρτονομίσματα τών 1000 φρ. ζυγίζει 1780 χιλιόγρ. Με άλλους λόγους υποτιθέμενου ότι είς άνθρωπος ήμπορεῖ νά σηκώσῃ 100 χιλιόγρ.—έξαιρείται ό Τόφαλος βέβαια— χρειάζονται 18 άνθρωποι διά νά σηκώσουν έν δισεκατομμύριον είς χαρτονομίσματα τών 1000 και 115 άνθρωποι είς εκατοντάδραχμα, 3225 άνθρωποι είς χρυσόν και 50 χιλ. είς άργυρον. Έν δισεκατομμύριον είς χιλιόφραγκα δύναται νά σχηματισῃ 2000 τόμους εκ 500 σελίδων έκαστον, άν έκάστη σελίς είχεν έν χιλιόφραγον και 10 χιλ. τόμους έκάστον εκ 1000 σελίδων άν έκάστη σελίς ήτο έν εκατοντάφραγον. Τί έξαισία βιβλιοθήκη!

Πόσοι ζουν επί τῆς θαλάσσης... Περὶ τὰ τρία εκατομμύρια ανθρώπων εύρίσκονται διαρκῶς έν ταξείδιω επί των πλοίων, είτε ως πλήρωμα, είτε ως ταξειδιῶται και είς κάθε ταξείδι τὰ μεγάλα υπερωκεάνεια φέρουν εκτός του μεγάλου φορτίου ανθρώπων και 300 χιλ. γραμματα και 400—500 σάκκου εφημερίδων.

Αρρεν ή θήλυ;

Κόκκορας δηλαδή ή κόττα; Τί θά γεννηθῇ από ένα αυγό αρρεν ή θήλυ; Τό ζήτημα είναι ένδιαφέρον, διότι δέν έχουν τήν αὐτήν σημασίαν, πλουτολογικῶς μάλιστα, τὰ αρρενα και τὰ θήλεα όρνίθια. Ημποροῦμεν νά διακρίνωμεν προτού βάλωμεν τήν κλώσσα νά κλωσῆσῃ τὰ αυγά ποια αυγά θά δώσουν αρρενα και ποια θήλεα;

Οί Ιάπωνες άπαντοῦν καταφατικῶς είς τήν έρώτησιν αὐτήν, έχουν δέ τόν εξής τρόπον νά διακρίνουν τὰ αυγά. Όσα είναι επιμήκη και όξεία θά παραγάγουν αρρενα, όσα είναι στρογγυλά, θά παραγάγουν θήλεα και διά τούτου θά μακρουλά αυγά τὰ μεταχειρίζονται διά φραγητά τὰ δὲ περισσότερον σφαιροειδή τὰ επωάζουν διά τῆς κλώσας. Όστε οι ένδιαφερόμενοι άς τό λάβουν υπ' όψιν!

Ετερος συγγραφεύς κηρύττει ότι άν έχῃ προσινοπὴν μελάνην και χαρακτηρισμόν χάρτην, ουδὲ μίαν λέξιν δύναται νά γράψῃ. Τινες λέγουσιν ότι ταῦτα είναι ιδιοτροπίαι, τρέλλαι, πόρες. Όχι, είναι άνάγκη. Πῶς γεννῶνται είς πνευματικῶς υγιεις και άρτίους ανθρώπους τοιαῦται ιδιότητες; Αγνωστον! Ίσως και ή υγιεινή εύρίσκει τήν λύσιν του ζητήματος; άναμφισβήτητον όμως ότι είναι αὐται μέσα προς έρεθισμόν του έγκεφάλου; τούτο μόνον είναι βέβαιον; άλλα διατί ή προσινή μελάνη ερεθίζει άλλως ή ή μελάνη ή ή βαθυκόκκινος τῶν εγκέφαλων; τούτο είναι άνεξηγήτητον. Ίδιως τοιαῦται ιδιότητες άπαντῶσιν είς τούς καλλιτέχνας, μουσικούς, ποιητάς και όμοίους.

ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΑΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ

Έν τῷ περιοδικῷ α' Ο κομψός κόσμος; ό Ροσέ γράφει: Παράδοξοι είναι οι τρόποι τῆς πνευματικῆς εργασίας πολλῶν συγγραφέων. Ό είς διακρίνεται ότι μόνον τήν νύκτα δύναται νά εργασθῇ; άλλος, με τόν στόμαχον κενόν; ό τρίτος, ότι τῷ είναι άπαραίτητον τό κάπνισμα.

Όταν έποιεί ό Βικτωρ Ουγκώ, έβημάτιζε με μεγάλα βήματα άνωκάτω είς τό γραφεϊόν του. Έβλεπε τις είς τό πρόσωπόν του, ότι κατ' έκείνην τήν στιγμήν εδημιούργει τούς στίχους του ή τās προτάσεις του άπήγγελε μεγάλη τῆ φωνῆ και όταν τῷ επήρχετο μία τελική ιδέα έτρεχεν είς τό τραπέζι του γραφείου του, τήν κατέγραφεν είς τεμάχιον χάρτου και τό έριπτεν άμέσως είς τό πάτωμα. Βραδυτέρον έσύναιζε τὰ χαρτιά αὐτά. Ό Βυφφόν έγραφεν ένδεδωμένος κομψοτάτην στολήν και φέρον και τό ξίφος του. Ό Δεσκότ έγραφε κατακειμένος είς τήν κλίνην του. Ό Μονταίν, όταν ήθελε νά σκεφθῇ έν ήσυχία, εγκατέλειπε τρέγων τήν οικίαν του και άνέβαινεν είς πεπαλαιωμένον και έρημον πύργον και εκεί έμενεν επί ώρας πολλάς κεκλεισμένων των θυρῶν και παραθύρων. Όταν ό Σατωβριάν υπηγόρευεν είς τόν γραμματέα του τὰ πεζά του έργα, άνυπόδητος έβημάτιζεν είς τό δω-

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ

ΕΙΣ ΤΟ Α. Ο. Δ. Ο.

ΠΡΩΤΟΝ

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΔΡΑΚΟΝΤΑ

Τὸ πρωτοτυπώτερον καὶ θαυμασιώτερον μυθιστόρημα τῆς ἐποχῆς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΤΟ ΑΣΤΡΟΝ

Διήγημα τοῦ μεγάλου Ἑγγλοῦ διηγηματογράφου ΟΥΕΔΣ.

ΤΡΙΤΟΝ

ΤΟ ΠΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΦΡΙΚΗΣ

Τρομερὰ σκιαγραφία τοῦ περιφημοτέρου τῶν Ρώσων λογογράφων ΑΝΔΡΙΕΦ.

μοσευθῆ. Σ. Ἐπιφυλλίαν (;), Λευκάδα. — Τὸ σαλόνι σας θὰ δημοσιευθῆ, οἱ γράφοι ἔμωσ ἐχί' ἡμᾶς, ἀλλὰ διὰ τὸς ἀναγνώστας μᾶς. Κον Παπαδάκην, Ἡράκλειον Κρήτης. — Θὰ δημοσιευθῆ εἰς τὸ προσεχές. κ. Γ. Διακογιάννην, Κέρκυρα. Θὰ δημοσιευθῆ. Ἀδελφὸν Πάτρας. Θὰ δημοσιευθῶν ἔλα. Μπερτόλδον, Ρετιάνη Ἀγιάς. Ἐπίσης τὸ σαλόνι εἰς τὸ προσεχές. Ζ. Κρούσι, Θήβας. — Θὰ σας ἀπαντήσωμε ἐκτενέστερον εἰς τὸ προσεχές. Κον Φῶτον Γιοφύλλην, Κέρκυρα. — Ὅλα ἐλήφθησαν καὶ ἔλα θὰ δημοσιευθῶν. Κον Π. Χ. Γουρλοῦ, Λευκάδα. — Ἐπίσης. Ἄγγουρολογιώτατον. Πολὺ τὸ καθυστερήσατε. Ἐν τούτοις ἔμωσ τὸ δημοσιεῖσθε ἵνα εἴνε καὶ αὐτὸ ὄραϊον ὅπως ἔλα σὰς στέλλετε.

Στὸ Στάδιον

Ἀνοίγει καὶ τὸ Στάδιον μὲ τέτοιον παρηγόριον καὶ ἀρχίζον σὴν κοινότατον ἄγωνος καὶ κακὸν καὶ βλῆσεις καθὲ γυναικῶν καὶ καθὲ κακομοίρῳ γὰ τρέχει τέτοιον θέλημα μὴ χάσῃ ἐθνικόν.

Ἐπαρῶνται μολίκοι καὶ φροσφόροι ξένοι καθὲ κερκίδα κατάστροφῃ γεμίζον στομαγωμένοι. Μὰ ἀπ' τούτους λόντες τοῦς ἔγγυς κιντάζοντες συγχρόνως ἐκείνοι ὅπου ἔμειναν ἀπέξω τοῦ γυμνασίου!

Ἔτο' οἱ ἄγῳνες γίνονται καὶ πᾶνε σὸ καλὸν τῶν μᾶ ὅλοι μὸσ' τὸ Στάδιον τραβῶν τὸ διάβολο τῶν Γιαιτὶ πλεριτέτῃ πῆρουνε φρικτὸν οἱ δυστυχεῖς καὶ σὴς κερκίδας γίνονται ἀγῳνες. Ἀποτυχῆς.

Εἰς τῆ γωνιά τοῦ πάπου σου τὸ κῆδον κρεμασμένο, γιαιτὶ νικαίε ὁ Βασιλεὺς, μοσχαμογελάει. Τάκουδ ἀγαπημένο μου, μικρὸν μου χαϊδεμένο; Νικάει ὁ Βασιλεὺς μᾶς, ὁ Βασιλεὺς νικάει.

(Κατὰ τὸ Ἰαπωνέζικο τῆς Καρ Ὅτσάκν).

Τὸ τραγοῦδι τοῦ πολέμου σοῦ τραγοῦδῶ, ψυχὴ μου' πλεῖ σὸ σιδερένιον τὸ σπῆτι δ' μπαμπᾶς σου, ποὺφρασε γὰ τὴν πατρίδα ὁ μέγας Βασιλεὺς σου. Μὴ μὲ 'ρωτᾶς ποῦ πλεῖ! εἶν' εὐτυχῆς, παιδί σου.

Τὸ τραγοῦδι τοῦ πολέμου σοῦ τραγοῦδῶ, ψυχὴ μου' σὲ μονοπάτι μὲ γκρεμοὺς τ' ἀδέφθα σου δὴγγᾶνε τοῦ Βασιλεῖ σου τάλογο. Μὴ μὲ ρωτᾶς ποῦ πᾶνε, μὴ μὲ 'ρωτᾶς ποῦ τόδῃγγᾶν. Εἶν' εὐτυχῆς, παιδί μου.

Τὸ τραγοῦδι τοῦ πολέμου σοῦ τραγοῦδῶ ψυχὴ μου' κοιμήσῳ, γένε δυνατὸς χάριν τοῦ Βασιλεῖ σου' περὸν τὰ χροῖνια, τὸ σαπῆν προσμένει τῆ σειρὰ σου. Θε γὰ ἀε κρᾶξ ὁ Βασιλεὺς. Εἶν' εὐτυχῆς παιδί μου.

Τὸ τραγοῦδι τοῦ πολέμου σοῦ τραγοῦδῶ ψυχὴ μου, γιαιτὶ ἄλλο δὲ μοῦ ἐρχεται σὸ χεῖλι — ὅλα πᾶνε! — Χαμογελάς σὸ ἕργο σου; Τὸ χρομῆλιό νᾶναι χαιρετιοῦσθ σὸ Βασιλεῖ. Εἶν' εὐτυχῆς, παιδί μου. Φῶτος Γιοφύλλης

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΤΟΥ Α. Ο. Δ. Ο.

Ὁ Φῶτος Γιοφύλλης ἀφοῦ καινὴς δὲν ἀπῆντησε εἰς τὴν ἱστορικὴν ἐρώτησιν τοῦ γὰ τὰ ἀρχαιότερα ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα, ἀπαντᾷ ὡς ἑξῆς.

Τὰ πρῶτα ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα

Τὰ πρῶτα ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα εὗρισκοντο εἰς τὴν Βενετιάν ἀπὸ τὸ 17ον καὶ 18ον αἰῶνα. Ἀπ' αὐτὰ τέσσαρα ἦσαν τὰ σπουδαιότερα. 1) τὸ Ἄνδρέα Ἰουλιανῶ, 2) τοῦ Νικολάου Γλυκοῦ, 3) τοῦ Νικολάου Σάφου καὶ 4) τοῦ Δημητρίου Θεοδοσίου, οἵτινες ὅλοι ἦσαν ἐξ Ἰωαννίνων τῆς Ἠπείρου.

Καὶ τὰ τέσσαρα ταῦτα τυπογραφεῖα ἐτύπωνον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον βιβλία ἐκκλησιαστικὰ.

Τὸ σπουδαιότερον ἀπ' αὐτὰ ἦτο τοῦ Νικολάου Γλυκοῦ, κ' ἔπειτα τοῦ υἱοῦ τοῦ Μιχαήλ, καὶ τοῦ υἱοῦ τούτου Νικολάου, ὡς τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος.

Κατόπιν ἐξέπεσε διότι ἐγίναν ἑλληνικὰ τυπογραφεῖα καὶ σὸ Βουκουρέστι, τὸ Ἴασι καὶ στή Βιέννη.

Τὸ τυπογραφεῖον τοῦ Γλυκοῦ κατόπιν ἐτύπωνε εὐλογίαι ἐκκλησιαστικὰ βιβλία ὡς τὸ 1831 ποῦ ἐπαυσε νὰ ἐργάζεται.

Ἐπὶ Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Λούκαρη — ποῦ τὸν ἐσκόφανθησαν πὸς ἦτο Αὐθιηροκαλλινιστῆς — ἐσώσθησεν μέσα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν τυπογραφῆσθ ὅπου τὸ ἔφερον ἀπὸ τὸ Ἀνδρῆνον τὸ 1627 ὁ Κεφαλλῆν Νικόδημος Ματαξᾶς, ἀλλὰ δὲν διετηρήθη τοῦτο παρὰ ἓνα χρόνον μόνον.

Τέλος τὸ 1799, ἀφοῦ ἔπεσε ἡ Βενετία καὶ κατέλαβον τὴν Κέρκυραν οἱ Γάλλοι ἐσώστην καὶ ἐκεί ἐλληνικὸν τυπογραφεῖον.

Πληροφορίας περισσοτέρας δι' ὅλα ταῦτα καὶ πλεον ἐκτεταμένα πράγματα δύναται νὰ εἴρῃ κανεῖς εἰς τὸ δυσκολότερον σήμερον σύγγραμμα: «Νεοελληνικὴ Φιλολογία κλπ. ὑπὸ Ἀνδρέου Παπαδοπούλου Βρετοῦ», τυπωμένον εἰς τὰς Ἀθήνας τὸ 1854.

Ὁ Κοκουβίνος μὴ δοθεῖσθ ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐρώτησίν του «Πεῖ εἶδραξες πρώτος τὴν ἀριστὴν τῆς γῆς» παραθέτει τὴν ἀπάντησιν λαμβάνουσαν ταῦτην ἐκ τῶν ἠλικῶν τοῦ Πλουτάρχου. Συμποσιακᾶ, Βιβλίον ΙV. «Τὴν δὲ ὅν ἀποκρηγῆσαι καὶ τιμασθαι λέγουσι» πρώτη γὰρ σχίσασα τῆ προὔχοντι τῆς ὄρου χῆς, (ὡς φασί) τὴν γῆν, ἔχονος ἀράσσεως ἔθηκε, καὶ τὸ τῆς ἕως ἐψηγῆσθαι ἔργον.

Ὁ ἴδιος Κοκουβίνος ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Α. Ο. Δ. Ο. καὶ ἰδιαίτερως τοὺς κ. κ. Ἀργολικὸν Ζέφυρον, Λαγονμιτσάκην καὶ τὴν Ἀμβρακιώτιδα Ἀῤῥαν, καὶ παρακαλεῖ ὅλους εἰς τὴν λύσιν ἐνὸς προβλήματος ἢ θεωρήματος, ἕπερ, ἀναγνώσας κάπου, δὲν ἠνώνησε. Τὸ θεωρήμα ἢ πρόβλημα εἶχε ἐπὶ λέξει κατὰ τὸν συγγραφέα οὕτως: «Ὅ δὲ τῶν ἐνεκασιχλιῶν ἐπτακοσίων εἴκοσι τὴν γένεσιν ἔσχηκε, συνθέσει μὲν ἐκ τῶν ἀπὸ μονάδος τεσσαρῶν ἀφεξῆς τετράκις γενομένων τεσσαρῶν. ταῦτα δὲ τετράκις τριγωνισθέντα τὸν ἐπιπέδῳ ἀριθμὸν παρέσχε».

Ὁ Κοκουβίνος ἐρωτᾷ νὰ μάθῃ ποσᾶκις πρέπει νὰ ἐπαναληφθῶσι καὶ κατὰ τίνα τρόπον νὰ τοποθετηθῶσι οἱ ἐγγεῖρα πρῶτοι ἀραβικοὶ ἀριθμοὶ ὥστε ἀβριζόμενοι οὕτοι διαγωνίως καὶ καθῶτις νὰ διδῶσι πάντοτε τὸ αὐτὸ ἀριθμοῦ τοῦ ἀριθμοῦ 45.

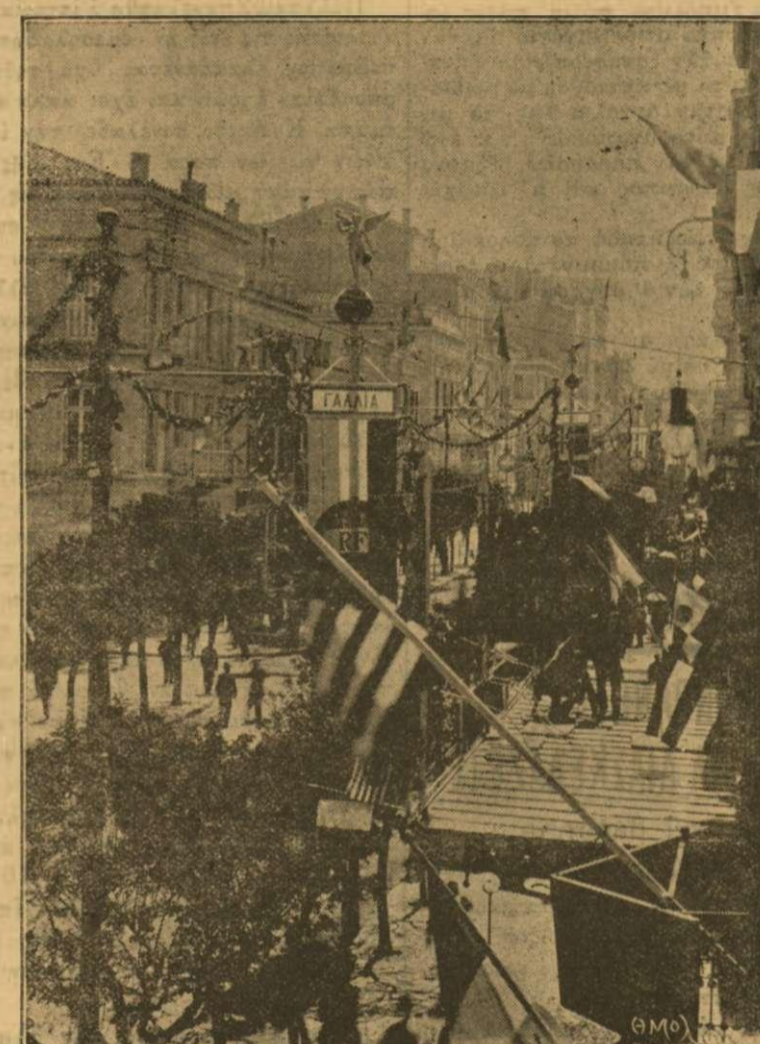
Ὁ Κοκουβίνος ἀπαντᾷ εἰς τὸν ἐρωτήσαντα αὐτὸν Σολομῶνα, ἂν θὰ γείνη μὲ τὰ σωστὰ του πνευματικῆς, ὅτι θὰ γείνη τοιοῦτος «ὅταν ἀσπρίσ» ὁ κῆρακας καὶ γίνῃ περιστερῆ» καὶ τοῦτο διότι ἀναμῆναι τὴν τελειοποίησιν τοῦ ἀνευ σῦρματος τηλεγράφου τοῦ Μαρκῶνι διὰ νὰ συνεννοηθῆ ἀπ' ἐυθείας καὶ ἀνευ παρεμβάσεως Mediumium μὲ τοὺς ἀεροδουλοῦ, ἀφῆλων ἕως τότε, τοὺς κ. κ. πνευματιστὰς νὰ ἐρευνῶσι τὴ φυλλάδα τοῦ Ἄλλαν Καρδέκ καὶ ν' αὐταπαντῶνται.

ΤΥΠΟΙΣ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

μάτιόν του. Ἡ ἰδιοτροπία αὐτῆ τοῦ νὰ προκαλῶσι τὰς ἐμπνεύσεις διὰ τῶν ψυχρῶν ποδῶν ἀνήκει εἰς πολλοὺς παλαιότερους καὶ νεωτέρους. Λέγουσιν ὅμως περὶ τοῦ Βετόθεν ὅτι δὲν ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰς συνθέσεις του καὶ τὰς ἐμπνεύσεις του, ὅταν ἠθέλησε νὰ λύσῃ τὴν κεφαλὴν του διὰ ψυχροῦ ὕδατος. Ὁ Σίλλερ πάλιν δὲν συνέθετεν ἂν δὲν εἶχε τοὺς πόδας του εἰς κῆδον ψυχροῦ ὕδατος. Ἄλλοι μουσικοδιδάσκαλοι ὅμως τοῦναντίον δὲν ἐφοβοῦντο τὴν ἄλλο τι ὅπως τὸ ψῦχος. Ὁ Σαρδουῦ γράφων φερεὶ μέλανα σκουφον, τὸν ὅποιον ἀδύνατον ν' ἀποθέσῃ ἐν ἔσω συνθέσει. Ὁ Ζάν-Ζάκ-Ρουσω ἔγραψεν εἰς τὸ ὑπὸ κίον ψηφόμενος ἀπὸ τὸν καυστικώτατον ἥλιον ὕδαν δὲ ἠκούεν ἓνα θόρυβον ἔκλυπεν εἰς τὴν γῆν καὶ προσεπάθει νὰ κρύψῃ τὴν κεφαλὴν του καὶ ἔκλειεν ἐρημητικῶς τὰ αὐτιά του.

Δουμᾶς ὁ νεώτερος εἰργάζεταιτο περιβαλλόμενος εἰδος φουστάνιου κοκκίνου καὶ μὲ γυμνὰ πόδια. Περὶ τοῦ Πιέρ Λοστὲ λέγουσιν ὅτι ἐργάζεταιτο εἰς τὴν οἰκίαν του εἰς δωμάτιον μόνον κατὰ τουρκικὸν ἔθιμον παρεσκευασμένον. Ὁ μέγας μαθηματικὸς Ἀμπέρο δὲν ἠδύνατο νὰ ἐργασθῆ κατ' ἑαυτον οὔτε ἠδύνατο νὰ λύσῃ ἐν πρόβλημα ἂν δὲν ἦτο ὄρθιος. Ἦτο κατ' ἐξοχὴν ἀφρημένος, ὥστε πολλάκις εἰς ἀπελπισίαν ἔφερε τοὺς περὶ αὐτόν. Πολλάκις συνέβη εἰς αὐτόν νὰ τρέξῃ ὅπισθεν τραχύσεως καθ' ὁδὸν ἀμάξης καὶ νὰ γράψῃ μὲ κλωδίαν εἰς τὴν πλάτην τῆς ἀμάξης γεωμετρικὰ σχήματα, τὴν ὅποιον ἐξελέμβανεν ἐν τῇ ἀφρικέσει του ὡς μαυροπίνακα. Ὁ Κοῦπερ δὲν ἠδύνατο νὰ ἐργασθῆ ἂν δὲν εἶχε παραγεμισμένον τὸ στόμα του μὲ παστίλλες. Ὁ Μίλτων συνθέτων ποιήματα ἔπρεπε νὰ τυλιχθῆ μὲ ἐν παλαιὸν μάλλινον ἐπικαυφόριον. Ἰπάρχουν συγγραφεῖς οἱ ὅποιοι δὲν ἐργάζονταν ἂν δὲν κᾶμωσι πρῶτον μίαν καλὴν γυμναστικὴν. Ὁ Ρισσπὲν ἐργάζεταιτο καὶ συνέθετε ποιήματα ἀφοῦ παίξῃ σκάκι. ὁ δὲ Χαρωνοῦς πρέπει πρῶτον νὰ γρονθοκοπήσῃ καλὰ ἂν θέλει νὰ ἐμπνευθῆ καὶ καλὰ. Ἄλλος ἔχει ἀνάγκην θορύβου καὶ διασκεδάσεως. Ὁ Βερλαῖν ἔγραψεν εἰς τὰ καφενεῖα σπανίως ἄλλως τε εἶχεν ἐν ἴδιον δωμάτιον. Ὁ Σαῖν-Ζεάν βεβαίως ὅτι αἱ καλλίτεροι μουσικαὶ του συνθέσεις ἐνεπνεύθησαν εἰς τὰ δημοπρατήρια καὶ τὰ παζάρ. Τὸ αὐτὸ διηγοῦνται περὶ τοῦ Ἰταλοῦ Τσιμαρόζα. Τοῦ Βάβρον ἡ φαντασία ἐξήπτετο διὰ τῆς μυρωδιάς τῶν μανιταριῶν. Ὁ Φλωμπέρ δὲν ἠδύνατο νὰ γράψῃ ἂν δὲν ἐκάπνιζε πρῶτον κακὸν καπνόν. Ὁ Φοσσίνης συνέθετε μόνον ὅταν εἶχε τὰς δύο γάτας του εἰς τοὺς ὤμους του. Ὁ ἀριθμὸς τῶν συγγραφέων οὗτινες δὲν συνέθετον ἂν δὲν εἶχον πλησίον των τὰ οἰκιακά των ζῶα, εἶνε μέγας. Ὁ Κοππέ, ὁ Βοδελαῖρ, ὁ Γατιέ ἦσαν γατόφιλοι. Ὁ Γατιέ εἶχε πλησίον του τίποτε ὀλιγώτερον παρὰ 50 γάτας καὶ γάτους, καὶ ἀρίστα εἰργάζετο ὅσον περισσύτερον θόρυβον αὐτᾶ ἐκάμνον τριγυροῦ. Εἰς πολλοὺς συνθέτας τὸ φῶς παίξει μέγαν ῥόλον. Οὕτως ὁ Βαλζάκ ἔγραφε μέρα μεσημέρι ἀνάπτων δύο κηρία εἰς τὸ γραφεῖον του· ἔπίσης ὁ Μυσσέ ἔγραφε μόνον ὅταν εἶχεν ἐνώπιόν του κηρία ἀνήμμενα.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Η ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ (Ἡ εἰκὼν ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἐξώστου τῶν γραφεῖων τῆς Ἀκροπόλεως)

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΛΑΒΡΕΜΠΟΡΙΟΝ

κ. Γ. Μασσοῦραν, Ἐνταῦθα. Διὰ τὰ φύλλα ποῦ ζητάτε ἔλατε νὰ εἴρητε ἡμᾶς νὰ σας τὰ δώσωμεν. Ἐχετε δικαίον νὰ παραπονήσθ. Ἐλήφθησαν καὶ τὰ νέα «Λαϊκὰ» καὶ θὰ δημοσιευθῶν ἔλα. Ὅσον περισσότερον μᾶς γράφον οἱ ἀναγνώσται μᾶς τόσον περισσότερον εὐχαριστημένοι εἰμεθα ἡμεῖς. κ. Γ. Ι. Καλαπάκην, Ἡράκλειον Κρήτης. Σώματα τοῦ πρώτου τόμου τοῦ Α. Ο. Δ. Ο. ὑπάρχουν ἀλλὰ δυστυχῶς ἀπὸ αὐτὰ λείπουν μερικὰ φύλλα τὰ ὅποια ἔχουν ἐξαντληθῆ. Ἡ τιμὴ του εἶναι δραχ. 5. Ζωρορτζᾶν, Κέρκυρα. Ἐὰν ἐγκριθῆ εἰς τὸ προσεχές ἡ μεταπροσεχὲς ἀφευκτως. Μακεδόνα, Ἐνταῦθα. Δημοσιεῖσθε ἐνα τετράστιχον τοῦ ποιήματός σας, τὸ ὅποιν μᾶς ἐφάνη πολὺ ὄραϊον. Στους κ. κ. Ρόστοβιτς καὶ Τσανακλήν. Σὲ Σᾶς τοὺς δύο, ὠ βλαστοὶ Ἑρακῶν καὶ Μακαδόνων Στεφάνι δόξης πάγχρυσο σὲ Σᾶς τοὺς δύο ταυριάζει ποῦ ῥίχνετε τὰ πλοῦτη σας, μὲ κόπους κεντημένα, Ὅπου ἀνάγκη ἐθνικῆ καὶ ἐπιβούρα σας κρᾶξ. Σὲ Σᾶς τοὺς δύο, παιδιὰ Πατριδος τιμημένα. Κον Ι. Δ. Ρονιέρην, Ναύπλιον. — Τὸ βλέπετε σήμερον. Κον Σ. Νάσσην, Ἐνταῦθα. — Ἐλήφθη ἡ ἐπιτολή σας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ δι' ὅσα κολακευτικά γράφατε. Ἀπόσπασμα αὐτῆς θὰ δημοσιεῖσθε ἐν εἰς τὸ προσεχές. Μάλιστα τὸ Α. Ο. Δ. Ο. κυκλοφορεῖ ὅπου ὑπάρχει Ἕλλην καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἔρημον τῆς Ἀφρικῆς ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἀπροσιτώτερον μέρος τῆς Τουρκίας, εἰς τὰ ὅποια πᾶν ἐλληνικὸν ἐντυπον, καταδιώκεται αὐστηρότατα. Μπερτολδῖον, Ἐνταῦθα. — Θὰ προσέξωμεν νὰ ἴσωμεν τί ἔγεινε. Νικον, Σῆρον. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν πολὺ δι' ὅσα γράφατε διὰ τὸ Α. Ο. Δ. Ο. Στελλάτε μᾶς τὰ διηγήματα καὶ τὸ ἄνθη Σας. Αντανιάν, Ἀλεξάνδρεια Αἰγύπτου. — Θὰ δη-

Φῶτον Γιοφύλλην, Κέρκυρα. Ἐλήφθησαν ἔλα εὐχαριστοῦμεν. Θὰ δημοσιευθῶν. Δημοσιεῖσθε καὶ τὰ δύο ἰαπωνέζικα ποιήματα.

Νανουριδιματα Ἰαπωνέζικα

(Κατὰ τὸ Ἰαπωνέζικο τῆς Καρ Οὔσουρᾶν Κατίγας). Χαμογελάει τὸ μικρὸν οὐ νᾶν' φραιοσημένο. Τὰ κερασάνθια κᾶννε, τὰ ὄννια, γὰ γελᾷ; ἢ τὰ πουλιά; Ἢ τίποτις! Μὰ εἶνε κοιμισμένο μὲ τόσον εὐχαρίστησι τί ὁ Βασιλεὺς νικάει. Τάκουδ, ἀγαπημένο μου, μικρὸν μου χαϊδεμένο, Νικάει ὁ Βασιλεὺς μᾶς; ὁ Βασιλεὺς νικάει. Ἰδὲς στῆ γωνιά, τοῦ πάπου σου τὸ κῆδον κρεμασμένο; δὲ φαίνεται στὰ μάτια σου οὐν νὰ χαμογελάει;

ΜΑΧΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ 4/17 ΙΟΥΝΙΟΥ 1906 Κέρδη δραχμῶν 100,000, 25,000, 10,000 κλπ. Ἐν ὄλφ 1000 κέρδη 225,000 δραχμῶν ΕΚΑΣΤΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ ΑΝΤΙ ΜΙΑΣ ΔΡΑΧΜΗΣ